ПРИЛОГ 2

Република Србија
Привредни суд у Београду
Посл. Бр. **5. П.6325/2023**
Дана, 25.12.2023.године

Пред овим Судом у току је парнични поступак тужиоца ***BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH,*** *ul. Gruberstrasse 2-4, Linc, Austrija,* чији је пуномоћник Александар Ристић, адвокат из Београда, ул. Булевар Михаила Пупина бр. 6/18, против тужених ***1. MARIO PLAZIBAT*** iz Hrvatske, ул. Барбат 694, Барбат, Хрватска; ***2. METAL ELEMENT doo za usluge,*** *ul. Kuzminečka br. 8, Zagreb, Hrvatska,* ради накнаде штете, вредност предмета спора 54.046.718.84 динара, донео је:

Р Е Ш Е Њ Е

I – НАЛАЖЕ СЕ ТУЖЕНОМ да, у року од 30 дана од дана пријема тужбе са прилозима, која му се у прилогу овог решења доставља, поднесе суду одговор на тужбу у писменом облику.

II – Тужени је дужан да у одговору на тужбу истакне процесне приговоре и да се изјасни да ли признаје или оспорава истакнути тужбени захтев. Ако тужени оспорава тужбени захтев, одговор на тужбу мора да садржи и чињенице на којима тужени заснива своје наводе и доказе којима се утврђују те чињенице. Одговор на тужбу мора да садржи и друге податке из члана 98 ЗПП-а које мора имати и сваки други поднесак, да би се по њему могло поступити.

III – Ако одговор на тужбу има недостатке због којих се по њему не може поступити, сматраће се да тужени није доставио одговор на тужбу.

V – УПОЗОРАВА СЕ тужени да ће суд, ако тужени не поднесе одговор на тужбу у року одређеном овим решењем, донети пресуду због пропуштања.

V – УПОЗОРАВА СЕ тужени да је дужан да суд обавести о промени адресе, а ако то не учини суд ће да одреди да се сва даља достављања у парници за ту странку врше истицањем писмена на огласну таблу суда, а у том случају се достављање сматра извршеним по протеку рока од осам дана од дана истицања писмена на огласну таблу суда.

VI – Тужени који има пребивалиште или боравиште, односно седиште у иностранству, дужан је да одговору на тужбу одреди пуномоћника за примање писмена.

VII – Лице које се појављује као законски заступник дужно је да приликом предузимања правне радње у поступку докаже своје заступничко својство. Пуномоћник је дужан да приликом предузимања прве радње у поступку поднесе пуномоћје.

VIII – Против овог решења није дозвољена жалба.

О б р а з л о ж е њ е

Суд је донео одлуку као у изреци решења на основу чланова 297. став 1. и став 2, 298, 300, 98, 350, 79 став 2, 91 став 1, 144 и 290. став 2 Закона о парничном поступку.

Судија
Марија Меденица
Зто.

OVJEROVLJEN PRIJEVOD SA SRPSKOG JEZIKA NA HRVATSKI JEZIK

Grb Republike Srbije
Republika Srbija
Privredni sud u Beogradu
Posl. br.**5.P- 6325/2023**
25.12.2023. godine
B e o g r a d

Pred ovim Sudom u tijeku je parnični postupak tužitelja **BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH**, *ul. Gruberstrasse 2-4, Linz, Austrija*, čiji je punomoćnik Aleksandar Ristić, odvjetnik iz Beograda, ul. Bulevar Mihaila Pupina br. 6/18, protiv tuženika **1. MARIO PLAZIBAT** *iz Hrvatske, ul. Barbat 694, Barbat, Hrvatska*; **2. METAL ELEMENT doo za usluge**, *ul. Kuzminečka br.8, Zagreb, Hrvatska*, radi naknade štete, vrijednost predmeta spora 54.046.718,84 dinara, donio je rješenje:

R J E Š E NJ E

I.- **NALAŽE SE TUŽENIKU** da, u roku od 30 dana od dana primitka tužbe s prilozima, koja mu se u prilogu ovog rješenja dostavlja, podnese sudu odgovor na tužbu u pismenom obliku.

II. - Tuženik je dužan u odgovoru na tužbu istaći procesne prigovore i izjasniti se priznaje li ili osporava istaknuti tužbeni zahtjev. Ako tuženik osporava tužbeni zahtjev, odgovor na tužbu mora sadržati i činjenice na kojima tuženik zasniva svoje navode i dokaze kojima se utvrđuju te činjenice. Odgovor na tužbu mora sadržati i druge podatke iz članka 98 ZPP-a koje mora imati i svaki drugi podnesak, kako bi se po njemu moglo postupiti.

III. - Ako odgovor na tužbu ima nedostatke zbog kojih se po njemu ne može postupiti, smatrat će se da tuženik nije dostavio odgovor na tužbu.

V. - **UPOZORAVA SE** tuženik da će sud, ako tuženi ne podnese odgovor na tužbu u roku određenom ovim rješenjem, donijeti presudu zbog ogluhe (*presudu zbog propuštanja*).

V. - **UPOZORAVA SE** tuženik da je dužan sud obavijestiti o promjeni adrese, a ako to ne učini sud će odrediti da se sve daljnje dostave u parnici za tu stranku vrše isticanjem pismena na oglasnu ploču suda, a u tom slučaju se dostava smatra izvršenom po proteku roka od osam dana od dana isticanja pismena na oglasnu ploču suda.

VI. - Tuženik koji ima prebivalište ili boravište, odnosno sjedište u inozemstvu, dužan je u odgovoru na tužbu odrediti punomoćnika za primanje pismena.

VII. - Osoba koje se pojavljuje kao zakonski zastupnik dužna je prilikom poduzimanja pravne radnje u postupku dokazati svoje svojstvo zastupnika. Punomoćnik je dužan prilikom poduzimanja prve radnje u postupku podnijeti punomoć.

VIII. - Protiv ovog rješenja nije dozvoljena žalba.

O b r a z l o ž e n j e

Sud je donio odluku kao u izreci rješenja na temelju članaka 297. stavak 1. i stavak 2., 298., 300., 98., 350., 79. stavak 2., 91. stavak 1., 144. i 290. stavak 2. Zakona o parničnom postupku.

SUTKINJA
Marija Medenica
Zto.
stavljen potpis-nečitljiv

stavljen kružni pečat
*Republika Srbija*BEOGRAD*
PRIVREDNI SUD U BEOGRADU VI.
U sredini grb Republike Srbije

-kraj prijevoda-

Ja, Stojanka Josipović, stalna sudska prevoditeljica za hrvatski jezik potvrđujem da je gornji prijevod u cijelosti vjeran izvorniku sastavljenom na srpskom jeziku.

U Novom Sadu, 16.01.2024.
Ur.klasa: 013/2024

Stojanka Josipović
stalna sudska prevoditeljica za hrvatski jezik

ПРИЛОГ 3

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
Посл. Бр. **5. П. 6325/2023**
Дана, 25.12.2023. године

Пред овим Судом у току је парнични поступак тужиоца ***BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH,*** *ul. Gruberstrasse 2-4, Linc, Austrija,* чији је пуномоћник Александар Ристић, адвокат из Београда, ул. Булевар Михаила Пупина бр. 6/18, против тужених ***1. MARIO PLAZIBAT*** Iz Hrvatske, ул. Барбат 694, Барбат, Хрватска; ***2. METAL ELEMENT doo za usluge,*** *ul. Kuzminečka br. 8, Zagreb, Hrvatska,* ради накнаде штете, вредност предмета спора 54.046.718.84 динара, донео је решење:

Р Е Ш Е Њ Е

НАЛАЖЕ СЕ ТУЖЕНОМ да се у року од 8 дана, од дана пријема овог решења, изјасни на тужбу са предлогом за одређивање привремене мере од 19.12.2023. године, са прилозима.

СУДИЈА
Марија Меденица

OVJEROVLJEN PRIJEVOD SA SRPSKOG JEZIKA NA HRVATSKI JEZIK

Grb Republike Srbije
Republika Srbija
PRIVREDNI SUD U BEOGRADU
Posl. br.**5.P- 6325/2023**
25.12.2023. godine
B e o g r a d

Pred ovim Sudom u tijeku je parnični postupak tužitelja **BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH,** *ul. Gruberstrasse 2-4, Linz, Austrija,* čiji je punomoćnik Aleksandar Ristić, odvjetnik iz Beograda, ul. Bulevar Mihaila Pupina br. 6/18, protiv tuženika **1. MARIO PLAZIBAT** iz Hrvatske, ul. Barbat 694, Barbat, Hrvatska; **2. METAL ELEMENT doo za usluge,** *ul. Kuzminečka br.8, Zagreb, Hrvatska,* radi naknade štete, vrijednost predmeta spora 54.046.718,84 dinara, donio je rješenje:

R J E Š E NJ E

NALAŽE SE TUŽENIKU da se u roku od 8 dana, od dana primitka ovog rješenja, izjasni na tužbu a prijedlogom za odredivanje privremene mjere od 19.12.2023. godine, s prilozima.

SUTKINJA
Marija Medenica
Zto.
stavljen potpis-nečitljiv

stavljen kružni pečat
*Republika Srbija*BEOGRAD*
PRIVREDNI SUD U BEOGRADU VI.
U sredini grb Republike Srbije

-kraj prijevoda-

Ja, Stojanka Josipović, stalna sudska prevoditeljica za hrvatski jezik potvrđujem da je gornji prijevod u cijelosti vjeran izvorniku sastavljenom na srpskom jeziku.

U Novom Sadu, 16.01.2024.
Ur.klasa: 012/2024

Stojanka Josipović
stalna sudska prevoditeljica za hrvatski jezik

ПРИЛОГ 1

19. 12. 2022

ХИТНО!
(ПРИВРЕМЕНА МЕРА)

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ

БЕОГРАД

ТУЖИЛАЦ:

BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH, ул. Gruberstrasse 2-4, Линц, Аустрија, чији је матични број FN 151556 b, кога заступају директори Tsimafei Zaitsau и Henadzi Cherniakou, чији је пуномоћник адвокат Александар Ристић из Београда, ул. Булевар Михаила Пупина 6/18, по пуномоћју у прилогу

ТУЖЕНИ:

1. **МАРИО ПЛАЗИБАТ**, рођен 24. фебруара 1972. године, ул. Барбат 694, Барбат, Хрватска, држављанин Хрватске, са бројем пасоша 203652101

2. **METAL ELEMENT d.o.o. za usluge,** ул. Кузминечка 8, Загреб, Хрватска, чији је матични број: 080794559, кога заступају директори Марио Плазибат и Андрија Крофлин

ТУЖБА

-ради накнаде штете-

- са предлогом за одређивање привремене мере обезбеђења новчаног потраживања -[1]

У 3 примерка

Прилога: 19 и пуномоћје за заступање

Вредност спора: 461.238,42 евра, тј. 54.046.718,84 динара
према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе

1. ЧИЊЕНИЧНИ ОПИС СПОРА

1.1 Тужилац је већински члан са уделом од 51% у основном капиталу привредног друштва "Belmet društvo sa ograničenom odgovornošću za trgovinu i usluge Beograd-Novi Beograd", са регистрованим седиштем на адреси Јурија Гагарина 151А, спрат 2, бр. стана 110, чији је матични број 21279471 ("**Друштво**").

[1] Предлог за обезбеђење се налази на стр. 16 тужбе.

Доказ 1: Извод са интернет странице Агенције за привредне регистре, са подацима о члановима Друштва

Тужени првог реда је тренутно један од два директора Друштва. У периоду од оснивања Друштва, дана 6. априла 2017. године, до 5. априла 2023. године, тужени првог реда био је једини регистровани директор Друштва, који је Друштво заступао самостално, без било каквих регистрованих ограничења у заступању.

Доказ 2: Извод са интернет странице Агенције за привредне регистре, са подацима о директорима и регистрованим променама у вези са директорима Друштва

Доказ 3: Оставка туженог првог реда на место директора Друштва од 16. марта 2023. године, која је регистрована при Агенцији за привредне регистре 5. априла 2023. године

Тужени другог реда је мањински члан Друштва, са уделом од 49% у основном капиталу истог.

Доказ: Увид у Доказ 1

Истовремено, тужени првог реда је већински члан и директор туженог другог реда, односно тужени првог и другог реда се сматрају повезаним лицима у смислу чл. 62 Закона о привредним друштвима Републике Србије ("ЗПД").

Доказ 4: Потврда о члановима туженог другог реда издата од стране Трговачког суда у Загребу, од дана 11. децембра 2023. године, у фотокопији са овереним преводом на српски језик

Доказ 5: Електронски извод из привредног регистра у Републици Хрватској, са овереним преводом на српски језик

1.2 Тужилац подноси ову тужбу против туженог првог и туженог другог реда у складу са чл. 78 ЗПД-а, који предвиђа да члан привредног друштва има право да поднесе тужбу против, између осталог, директора друштва и члана са значајним учешћем у капиталу друштва (тј. члана који има изнад 25% права гласа у друштву), за накнаду штете које му та лица проузрокују повредом својих посебних дужности према друштву.

У конкретном случају, тужени првог реда је, поступајући као једини директор Друштва, повредио дужност пажње предвиђену чл. 63 ЗПД-а, односно дужност пријављивања послова и радњи у којима постоји лични интерес из чл. 65 и 66 ЗПД-а, коју дужност пријављивања послова и радњи у којима постоји лични интерес је такође повредио и тужени другог реда, при чему су предметне активности довеле до непосредног оштећења права и интереса тужиоца.

Тужени су такође повредили и бројне друге одредбе ЗПД-а и оснивачког акта Друштва, о чему ће више речи бити у наставку.

1.3 Тужени првог реда је, у фебруару и марту 2023. године, у периоду када је био једини директор Друштва, поступајући несавесно, противно пажњи доброг привредника и очигледно супротно интересима Друштва, на штету тужиоца, као већинског члана Друштва, иницирао и исходовао предузимање правних радњи од стране Друштва које су за последицу имале плаћање износа од 587.238,39 евра, тј. износа у противвредности од 68.899.689,99 динара, у корист туженог другог реда, иако за то није постојао било какав правни основ, нити су

поменуте радње у којима је постојао лични интерес туженог првог реда и туженог другог реда пријављене тужиоцу, чиме је тужилац непосредно оштећен као већински члан Друштва, јер је на горе описани начин "извучен" највећи део имовине и новца из Друштва, који је и тужилац иначе имао право да прими кроз расподелу добити Друштва, или би исти примио као ликвидациони остатак, у случају ликвидације Друштва.

Доказ 6: Изводи са рачуна Друштва који доказују спровођење три посебне уплате у корист туженог другог реда у укупном износу од 587.238,39 евра, дана 27. фебруара и 15. марта 2023. године, у фотокопији

1.4 Предметна плаћања у корист туженог другог реда извршена су од стране Друштва у складу са инструкцијама туженог првог реда, које је исти, путем електронских порука, давао запосленима у Друштву, односно, екстерним рачуновођама Друштва, у циљу омогућавања стицања незаконите користи туженом другог реда.

Доказ 7: Електронске поруке размењене између туженог првог реда, гђе Гордане Булић, прокуристе Друштва и гђе Зорице Милекић из рачуноводствене агенције "Диктис књиговодство" д.о.о., у периоду између 23. фебруара и 14. марта 2023. године, у фотокопији

1.5 Као формално "оправдање" за вршење предметних плаћања, тужени првог реда је сам саставио и потписао тзв. "одлуке о исплати дивиденде", којима је предвиђено вршење плаћања остварене добити Друштва у 2019, 2020, 2021. и 2022. години, искључиво у корист туженог другог реда, иако је исти био мањински члан Друштва, док није било предвиђено било какво плаћање остварене добити Друштва у корист тужиоца, као већинског члана Друштва.

Доказ 8: Четири "одлуке о исплати дивиденде" које је тужени првог реда потписао дана 23. фебруара и 14. марта 2023. године, у фотокопији

1.6 У уводима поменутих "одлука о исплати дивиденде", наводи се да тужени првог реда доноси исте у својству "*директора Друштва ... по овлашћењу које му даје скупштина Друштва*".

Тужени првог реда никада није добио било какво пуномоћје тужиоца за гласање, односно за доношење одлука скупштине Друштва, у име и за рачун тужиоца, нити је скупштина Друштва било када донела одлуке о расподели добити које би оправдале доношење "одлука о исплати дивиденде" од стране туженог првог реда.

Заправо, "овлашћење" на које се тужени првог реда позвао, у циљу прикривања злоупотребе својих овлашћења, јесу две одлуке скупштине Друштва, од 27. октобра 2017. године и 2. априла 2019. године, којима је тужени првог реда именован на место председника скупштине Друштва, те којима је потврђено овлашћење председника скупштине из чл. 211 ст. 4 ЗПД-а да потписује (али не да самостално доноси) одлуке које донесе скупштина Друштва.

Доказ 9: Две одлуке скупштине Друштва о именовању туженог првог реда на место председника скупштине Друштва, у фотокопији

1.7 Као последица предметних радњи, из Друштва је, у корист туженог другог реда, "извучена" значајна имовинска целина, противно одредбама ЗПД-а и другим прописима Републике Србије, а све на директну штету тужиоца, као већинског члана Друштва. Тужилац подсећа да је тужени првог реда, поред вршења функције директора Друштва, истовремено и већински члан и

директор туженог другог реда, због чега је тужени другог реда у целости био свестан положаја у коме се Друштво налази, те неоснованости плаћања извршених од стране Друштва које је тужени првог реда исходовао, а које је тужени другог реда примио.

Поред чињенице да предметна плаћања немају свој основ у позитивним прописима Републике Србије, нити у одредбама оснивачког акта Друштва, тужилац указује и да износ новца који је исплаћен туженом другог реда није имао оправдање у финансијском стању Друштва. Наиме, Друштво није располагало довољним износом новчаних средстава како би се предметна плаћања, названа "исплатом дивиденде", оправдала према оба члана Друштва.

Прецизније речено, иако је тужени првог реда, у "одлукама о исплати дивиденде", исплату износа од 587.238,39 евра покушао да "оправда" наводима да се ради о износу од 49% остварене добити Друштва у раздобљу од 2019. до 2022. године, новчани износи остварене добити из поменутих пословних година нису били резервисани, нити издвојени, ради касније исплате члановима Друштва, те Друштво није имало на располагању предметни новац.

Уместо тога, тужилац претпоставља да је добит остварена пословањем од 2019. до 2022. године, те приказана у финансијским извештајима Друштва за поменуте пословне године, извесно коришћена за финансирање пословања и оперативних активности Друштва, као и делом за недозвољена плаћања Друштва у корист туженог другог реда (о чему ће више речи бити у тачки 1.8 тужбе).

У вези са напред наведеним, тужилац указује да се тренутно стање имовине Друштва може сумирати кроз следеће ставке:

(a) Потраживања Друштва према друштву Alfa Steel d.o.o. Београд,[2] у висини од 17,559,443.31, што приближно износи 149.000 евра;

(b) Новчана средства на банковним рачунима Друштва, у висини од 5.761.605,27 динара и 3.130 евра, што заједно приближно износи 52.000 евра;

(c) Залихе робе Друштва, чија је књиговодствена вредност, према последњем попису једнака износу од 11,181,145.96 динара, што је приближно износу од 95.000 евра, док права, тј. тржишна вредност, приближно износи 55.000 евра;

(d) Више плаћени износ пореза на добит правних лица, чији је повраћај од стране државе неизвестан, у висини од 9.393.938,84 динара, што приближно износи 80.160 евра.

Истовремено, горе наведено стање имовине Друштва оптерећено је потенцијалним дугом Друштва према друштву Технорад-Инжењеринг д.о.о. Крагујевац, у висини од 4.682,337 динара, тј. приближно 40.000 евра, у вези са чим се против Друштва води спор пред Привредним судом у Београду, под бројем П. 5726/22.

---

[2] Друштво Alfa Steel d.o.o. Beograd основано је 30. марта 2022. године и његов једини члан и директор је г. Томислав Смрекар, иначе лице које је раније било ангажовано као директор у туженом другог реда, због чега постоје озбиљне индиције да су тужени првог и другог реда повредили и правила ЗПД-а о забрани сукоба интереса, из чл. 69 закона, сходно чињеници да друштво Alfa Steel d.o.o. Beograd има исту регистровану делатност, те исто регистровано седиште као и Друштво, при чему је већина робе Друштва пренета друштву Alfa Steel d.o.o. Beograd, које предметну робу још увек није платило Друштву, уз неизвесност будуће наплате истог, због чега и постоји описано неизмирено потраживање Друштва према друштву Alfa Steel d.o.o. Beograd.

Самим тим, тренутно стање нето имовине Друштва (укупна имовина Друштва умањена за обавезе истог), узимајући у обзир приближну тренутну тржишну вредност запиха робе Друштва, а под претпоставком да ће Друштво успети да добије повраћај више плаћеног пореза на добит правних лица од државе (што представља неизвесну будућу околност), приближно износи 296.160 евра.

Доказ 10: Приказ актуелног стања имовине Друштва, сачињен од стране екстерних рачуновођа Друштва, са пратећим изводима из рачуноводствене евиденције

Доказ: Увид у списе предмета П. 5726/22 пред Привредним судом у Београду

Доказ: По потреби вештачење вештака економско-финансијске струке на околност тренутног стања имовине Друштва

Осим тога, Друштво тренутно нема запослене и не бави се било каквом пословном делатношћу, с обзиром на околност да је било намеравано покретање поступка ликвидације Друштва у току 2023. године, пре него што је тужилац сазнао са злоупотребе тужених у вези са имовином Друштва, те је јасно да се у предстојећем периоду не може очекивати било какво увећање имовине Друштва, већ управо супротно, додатно смањење исте.

Доказ 11: Изјава г. Tsimafei Zaitsau-a, од дана 7. децембра 2023. године, у фотокопији; по потреби саслушање сведока на горе наведене околности

Стога, и поред чињенице да је, према подацима из редовних финансијских извештаја Друштва за период између 2019. и 2022. године, Друштво остварило укупну добит у износу од приближно 148.384.000 динара (приближно 1.257.500 евра), Друштво заправо није располагало финансијским средствима за исплату износа од чак 587.238,39 евра само једном (и то мањинском) члану Друштва, почетком 2023. године. Предметна околност се јасно види из чињенице да Друштво не располаже довољним новчаним средствима којима би се тужиоцу, као већинском члану Друштва, који има удео од 51% у основном капиталу Друштва, могла исплатити слична имовинска вредност, односно противвредност износа од 51% остварене добити Друштва у раздобљу од 2019. до 2022. године (приближно 641.070 евра), било кроз расподелу добити Друштва, или ликвидационог остатка истог, у случају ликвидације, те су обим злоупотребе права тужених и размере "извлачења" средстава из Друштво врло јасне.

Доказ 12: Редовни годишњи финансијски извештаји (биланси успеха) Друштва за 2019, 2020, 2021. и 2022. годину, у фотокопији

1.8 Као потенцијални одговор на питање због чега Друштво није располагало целокупним износом остварене Добити у претходном периоду, тужилац указује да је тужени првог реда, дана 14. априла 2017. године, поступајући у име и за рачун Друштва, као једини директор истог, закључио са туженим другог реда Уговор о пословно-техничкој сарадњи ("**Први уговор о пословној сарадњи**") чији предмет је било "унапређење и проширење послова у области трговине металима, металном робом и опремом", по основу ког Првог уговора о пословној сарадњи, Друштво се обавезало да туженом другог реда на месечном нивоу исплаћује износ од 3.500 евра, без пореза на додату вредност, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан издавања рачуна.

Доказ 13: Први уговор о пословној сарадњи од 14. априла 2017. године, у фотокопији

M 16272322 3
191336JIvB MATTER

Након тога, дошло је и до закључена другог Уговора о пословно-техничкој сарадњи између истих страна и са истим потписницима, дана 14. јануара 2018. године ("**Други уговор о пословној сарадњи**"). Други уговор о пословној сарадњи је за предмет такође, као и Први уговор о пословној сарадњи, имао "унапређење и проширење послова у области трговине металима, металном робом и опремом", по ком основу се Друштво обавезало према туженом другог реда да му исплаћује месечне износе од 4.500 евра, без пореза на додату вредност, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан издавања рачуна. Дана 23. јула 2018. године, Други уговор о пословној сарадњи је измењен анексом истог, којим је предвиђена додатна накнада за туженог другог реда, коју је Друштво требало да исплати, и то у висини од најмање 3% од нето остварене добити Друштва на крају сваке пословне године.

Доказ 14: Други уговор о пословној сарадњи од 14. јануара 2018. године, са анексом од 23. јула 2018. године, у фотокопији

Такође, тужени првог реда је, у својству директора Друштва, у име и за рачун истог, потписао и трећи Уговор о пословно-техничкој сарадњи са туженим другог реда, дана 1. јула 2020. године ("**Трећи уговор о пословној сарадњи**"), чији предмет је била пословна сарадња страна ради "унапређења и проширења продаје у области трговине на тржиштима Хрватске и Словеније, асортимана производа предузећа Greenwood Industry, Linz, Аустрија." У вези са тим, Друштво се обавезало туженом другог реда да му исплаћује месечне износе од 2.000 евра, без пореза на додату вредност, у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан издавања рачуна.

Доказ 15: Трећи уговор о пословној сарадњи од 1. јула 2020. године, у фотокопији

Тужени нису обавестили тужиоца о чињеници закључења горе описаних уговора између Друштва и туженог другог реда, које је тужени првог реда, у својству директора Друштва, потписао, нити је тужилац дао своје одобрење да се предметни правни послови закључе. Такође, тужилац није свестан какве "услуге" је тужени другог реда пружао тужиоцу, јер за такве услуге, осим писаних рачуна које је тужени другог реда испостављао Друштву, не постоје било какви други писани докази, те тужилац сматра да никакве "услуге" туженог другог реда заправо нису ни постојале.

По основу података доступних у рачуноводственој евиденцији Друштва, Друштво је, у периоду од закључења Првог уговора о пословној сарадњи, у априлу 2017. године, све до јуна 2023. године, по основу Првог, Другог и Трећег уговора о пословној сарадњи, исплатило туженом другог реда износ од 53.585.322,24 динара, односно износ у противвредности од 454.595,69 евра.

Доказ 16: Извод из аналитичке рачуноводствене картице Друштва са подацима о плаћањима у корист туженог другог реда по основу горе описаних правних послова, у фотокопији

Стога, тужилац верује да је права сврха предметних правних послова била "извлачење" добити остварене од стране Друштва у корист туженог другог реда (посредно и туженог првог реда), те да су исплате Друштва у корист туженог другог реда засигурно утицале на околност да Друштво не располаже довољним новчаним средствима која би се искористила за исплату тужиоцу сразмерног дела добити Друштва оствареног у периоду између 2019. и 2022. године.

1.9 Горе описаним поступањем, тужени првог и другог реда су, без знања и одобрења тужиоца, као већинског члана Друштва, обезбедили предузимање правних радњи Друштва у корист туженог другог реда, као и закључење правних послова између Друштва и туженог другог реда,

путем којих је тужени првог реда, посредно, остваривао значајну имовинску корист у периоду од приближно шест година.

Сходно свему напред наведеном, очигледно је да су радње туженог првог реда, као и поступање туженог другог реда, чији је тужени првог реда већински члан и директор, те који је био несавестан, противне законима Републике Србије, те да су исте предузете уз повреде посебних дужности тужених првог и другог реда према Друштву, а као последица чега је настала директна штета за тужиоца, као већинског члана Друштва.

Стога, тужени првог и другог реда су дужни да тужиоцу надокнаде проузроковану штету, о чему ће више речи бити у наставку.

2. НАДЛЕЖНОСТ СУДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ И ПРАВНИ ОСНОВ ПОТРАЖИВАЊА ТУЖИОЦА

2.1 Надлежност суда Републике Србије за одлучивање.

Тужилац тужбу подноси Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду Републике Србије, у складу са релевантним одредбама Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, Закона о парничном поступку, Закона о уређењу судова, те ЗПД-а.

а) Чл. 53 Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља наводи да у споровима о одговорности за штету, надлежност суда Републике Србије постоји, између осталог, ако је штета настала на територији Републике Србије.

Као што је то видљиво из садржине тачке 1 ове тужбе, штетне радње туженог првог реда и туженог другог реда, у виду повреде својих посебних дужности према Друштву, предвиђених ЗПД-ом, предузете су у Републици Србији, тј. Београду, где се налази место седишта Друштва, као и банковни рачуни Друштва са којих су вршена незаконита плаћања. Истовремено, штетне последице које су настале као резултат штетних радњи туженог првог и другог реда, која се огледају у неисплати сразмерног дела новчаних плаћања тужиоцу, као већинском члану Друштва, од стране Друштва, те умањење вредности удела тужиоца у Друштву, до кога је дошло радњама тужених, наступило је у Републици Србији.

Стога су судови Републике Србије надлежни за одлучивање у овом поступку који се води по тужби већинског члана Друштва за накнаду штете, проузроковане повредом посебних дужности директора и члана са значајним учешћем у капиталу Друштва из Београда.

б) б1. Тужилац додатно указује и да тужени другог реда поседује имовину у Републици Србији, у виду удела у основном капиталу Друштва, те сходно чл. 54 Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља, надлежност суда Републике Србије према туженом другог реда постоји и по овом основу, јер тужилац подноси тужбу у којој је садржан имовинскоправни захтев за накнаду штете.

б2. У вези са напред наведеним, тужилац указује и да чл. 26 ст. 2 Закона о парничном поступку предвиђа да ако у закону или међународном уговору нема изричите одредбе о надлежности домаћег суда за одређену врсту спорова, домаћи суд је надлежан за суђење у тој врсти спорова и ако његова надлежност произлази из одредаба закона о месној надлежности домаћег суда. У

вези са тим, чл. 42 Закона о парничном поступку предвиђа да ако је једном тужбом тужено више лица, у смислу чл. 205 ст. 1 тач. 1 Закона о парничном поступку (тј. ако је тужба поднета против тзв. "материјалних" супарничара, код којих права, односно обавезе проистичу из истог чињеничног и правног основа, што је овде неспорно случај), надлежан је суд који је месно надлежан за једног од тужених.

Стога, сходном применом чл. 26 ст. 2 и 42 Закона о парничном поступку, јасно је да је суд Републике Србије, који је у сваком случају надлежан за одлучивање о тужби против туженог другог реда, надлежан по горе наведеном основу и за одлучивање о делу тужбе која се тиче туженог првог реда, који се са туженим другог реда налази у својству материјалног супарничара.

63. Опреза ради, тужилац додатно истиче и да, сходно правилу чл. 26 ст. 2 Закона о парничном поступку, надлежност судова Републике Србије за одлучивање о захтеву тужиоца постоји и према одредби чл. 7 ЗПД-а, која предвиђа да у споровима који произлазе из поменутог закона, надлежан је суд одређен законом којим се уређује надлежност судова према седишту привредног друштва, осим ако је ЗПД-ом предвиђена месна надлежност другог суда.

Седиште циљног Друштва, према коме су тужени повредили своје посебне дужности предвиђене одредбама ЗПД-а, чиме су исти проузроковали штету тужиоцу, који своје право на подношење тужбе црпи из одредбе чл. 78 ЗПД-а, налази се у Београду, те је јасно да, сходно одредби чл. 7 ЗПД-а која се односи на "спорове који произлазе" из истог закона, и по овом основу постоји надлежност суда Републике Србије за одлучивање о тужби тужиоца.

в) Чл. 27 ст. 1 тач. 1 Закона о уређењу судова предвиђа стварну надлежност привредног суда у споровима између привредних друштава, укључујући и ситуације када је у спору једна од страна физичко лице која је са странком у односу материјалног супарничарства. Такође, чл. 27 ст. 1 тач. 3 истог закона предвиђа стварну надлежност привредног суда у споровима који произлазе из примене Закона о привредним друштвима.

Оба предметна услова су испуњена, због чега је тужилац ову тужбу поднео Привредном суду у Београду, као апсолутно, стварно и месно надлежном суду за одлучивање у овом спору.

2.2 Основаност тужбеног захтева тужиоца.

Како је то већ објашњено у претходним деловима тужбе, потраживање тужиоца према туженом садржано је у захтеву за накнаду штете проузроковане тужиоцу, у складу са чл. 78 ЗПД-а, од стране туженог првог реда, као директора Друштва, односно од стране туженог другог реда, као мањинског члана Друштва са значајним учешћем у капиталу истог, а сходно чињеници да су исти, између осталог, повредили своје посебне дужности према Друштву предвиђене чл. 63, 65 и 66 ЗПД-а.

а) Тужени првог реда је повредио дужност пажње из чл. 63 ЗПД-а.

Тужени првог реда је, у својству јединог директора Друштва, са овлашћењем да заступа Друштво самостално, без ограничења у заступању у периоду од оснивања Друштва до почетка априла 2023. године, био дужан да извршава своје послове савесно, са пажњом доброг привредника, у разумном уверењу да делује у најбољем интересу Друштва.

а1. Тужилац напомиње да је директор друштва са ограниченом одговорношћу, сходно одредбама ЗПД-а, дужан да послове друштва води у складу са оснивачким актом и одлукама скупштине, те да се стара о усклађености пословања друштва са законом и другим прописима, као и да се придржава обавеза и дужности предвиђених другим позитивним прописима Републике Србије.

Предметне дужности директора су нарочито изражене у светлу околности да исти, као законски заступник друштва са ограниченом одговорношћу, има неограничен и свеобухватан приступ свим информацијама и документима од значаја за положај и пословање друштва, јер је исти задужен за уредно вођење пословних књига друштва, састављање финансијских извештаја, извештавање скупштине, итд.

Закон о привредним друштвима такође дефинише да се под пажњом доброг привредника подразумева степен пажње са којом би поступало разумно пажљиво лице које би поседовало знање, вештине и искуство које би се основано могло очекивати за обављање дужности (у овом случају) директора у друштву. Пажња доброг привредника представља посебно дефинисан, виши правни стандард пажње, који је директор дужан да примени у извршавању својих послова, односно његова субјективна одговорност за поступање се цени у односу на строжа правила и принципе којих је исти дужан да се придржава у вршењу функције директора.

У вези са тим, објективно посматрано, разумно пажљив директор Друштва, као законски заступник истог, има потпуно знање о стању укупне имовине и обавеза друштва, као и право и овлашћење да располаже средствима на новчаним рачунима друштва, те исти не може, и не би дозволио отуђење значајног дела имовине Друштва у корист мањинског члана Друштва, без било каквог обавештавања већинског члана Друштва о томе, односно без било каквог овлашћења скупштине Друштва за такво поступање. Истовремено, савестан и разумно пажљив директор Друштва, не би потписао више различитих уговора о "пословно-техничкој сарадњи" са мањинским чланом Друштва, чији је он већински члан и директор, на основу којих уговора се Друштво обавезује да свом повезаном лицу врши редовне месечне на основу неодређених и неспецифицираних услуга, за које не постоје писани докази да су уопште икад пружене, нити у чему се исте састоје.

У конкретном случају, јасно је да тужени првог реда није поступао у разумном уверењу да делује у најбољем интересу Друштва, јер је очигледно да исти уопште није поступао у интересу Друштва, већ у свом личном интересу, посредством интереса туженог другог реда, чији је тужени првог реда већински члан и директор.

а2. Повреде дужности пажње потврђује чињеница су сва различита плаћања у корист туженог другог реда извршена у супротности са чл. 182 ЗПД-а, који предвиђа да Друштво може вршити исплату добити својим члановима, као и друга плаћања по било ком основу, **искључиво у складу са оснивачким актом и одредбама ЗПД-а о ограничењима плаћања.**

У вези са тим, тужилац указује да је у чл. 16 ст. 2 тач. 4 оснивачког акта Друштва, јасно предвиђено да је за расподелу добити Друштва потребно доношење одлуке скупштине Друштва, трочетвртинском већином гласова свих чланова скупштине Друштва, која већина није постојала, нити је било каква одлука у вези са тим донета, када је Друштво, по иницијативи туженог првог реда, спровело плаћање износа од 587.238,39 евра у корист туженог другог реда.

Доказ 17: Оснивачки акт Друштва, у фотокопији

Такође, у чл. 14 оснивачког акта Друштва предвиђено је да се овлашћења и делокруг рада скупштине Друштва уређују одредбама ЗПД-а, што је уосталом и обавеза Друштва.

У вези са тим, тужилац указује да чл. 200 ст. 1 тач. 23 ЗПД-а јасно предвиђа да скупштина Друштва даје одобрење на правне послове у којима постоји лични интерес, сходно одредби чл. 66 ЗПД-а, које одобрење скупштине Друштва није постојало када су између Друштва и туженог другог реда закључени Први, Други и Трећи уговор о пословној сарадњи.

Самим тим, ни плаћања Друштва вршена по основу предметних правних послова у корист туженог другог реда, за услуге чије се пружање не може доказати, нису могла бити законита, имајући у виду цитиране одредбе ЗПД-а, којих околности је тужени првог реда, као директор Друштва, био свестан.

а3. Осим тога, чл. 184 ст. 2 ЗПД-а јасно предвиђа обавезу директора, којем је познато да се имовинско стање друштва због губитака или смањења вредности основног капитала значајно и не само привремено погоршало, да о томе обавести скупштину, која последично има обавезу да из расподеле добити искључи добит у висини насталог смањења имовине друштва.

У конкретном случају, како имовина Друштва није била довољна да обезбеди исплате остварене добити у периоду између 2019. и 2022. године, у корист оба члана Друштва, то је јасно да је директор повредио и предметну обавезу да званично обавести скупштину Друштва о битним променама финансијског положаја Друштва.

У том погледу, чл. 184 ст. 3 ЗПД-а предвиђа да је директор одговоран члановима и повериоцима друштва за штету која настане услед извршене расподеле добити, што представља додатни основ одговорности туженог првог реда према тужиоцу за накнаду проузроковане штете.

а3. Такође, тужилац истиче да је плаћање износа од 587.238.39 евра од стране Друштва туженом другог реда, почетком 2023. године, било подложно и примени правила о располагању имовином велике вредности, у смислу чл. 470 ЗПД-а.

Наиме, предметно плаћање, које је извршено без одлуке скупштине Друштва о расподели добити, искључиво у корист мањинског члана Друштва, имало је вредност већу од 30% од књиговодствене вредности укупне имовине Друштва исказане у последњем годишњем билансу стања (за 2022. годину). Вредност укупне имовине Друштва на дан 31. децембар 2022. године, према објављеним финансијским извештајима Друштва, износила је приближно 185.628.000 динара, док је динарска противвредност износа од 587.238,39 евра приближно 69.000.000 динара, што представља оквирно 37% вредности укупне имовине (активе) Друштва.

Доказ 18: Биланс стања Друштва на дан 31. децембар 2022. године

M 16272322 3
1913363v6 MATTER

У вези са тим, поменуто плаћање Друштва морало је бити одобрено од стране скупштине Друштва, и то трочетвртинском већином гласова свих чланова Друштва (иста већина је била предвиђена и оснивачким актом Друштва за доношење одлуке о расподели добити).

Међутим, како је то тужилац већ детаљније објаснио у претходним деловима тужбе, не само да скупштина Друштва није донела одлуку којом се одобрава вршење предметног плаћања, било по основу исплате добити, било по основу одобравања располагања имовином велике вредности, већ тужилац није био ни обавештен о предметном плаћању Друштва у корист туженог другог реда.

У вези са напред наведеним, тужилац указује да чл. 472 ЗПД-а дефинише последицу повреде одредаба о располагању имовином велике вредности, те, између осталог, предвиђа да члан друштва који има најмање 5% удела у друштву може поднети тужбу за накнаду штете против директора друштва, уколико је дошло до располагања имовином друштва велике вредности без одлуке скупштине о одобрењу истог, те предметна околност представља још један основ за накнаду штете тужиоцу од стране туженог првог реда.

а5. Како су горе описана плаћања Друштва извршена у корист туженог другог реда била супротна изричитим законским одредбама, односно супротно одредбама оснивачког акта Друштва, може се закључити да је циљ и сврха истих била заправо намера туженог првог реда да туженом другог реда (а тиме посредно и себи, као већинском члану туженог другог реда), обезбеди повраћај свог улога у Друштво.

Међутим, предузимање радњи у циљу спровођења повраћаја улога члану друштва, супротно одредбама закона, изричито је забрањено одредбом чл. 60 ЗПД-а, те су све предметне правне радње и сви правни послови Друштва настали у вези са поменутим трансакцијама ништави, те тужени, као несавесне стране у предметном правном послу, не могу задржати користи остварене по основу предметних правних радњи/правних послова.

а6. Имајући у виду напред наведено, тужилац сматра очигледним да је тужени првог реда, као директор Друштва, поступао несавесно, у супротности са стандардом пажње доброг привредника, и противно интересима Друштва, када је:

i. Потписао Први, Други и Трећи уговор о пословној сарадњи између Друштва и туженог другог реда, без обавештавања тужиоца и без добијања одобрења скупштине Друштва, чиме је туженом другог реда неосновано обезбедио стицање износа од најмање 454.595,69 евра, у вишегодишњем периоду, на основу непрецизираних "услуга" за које не постоје материјални докази да су икада пружене;

ii. Запосленима Друштва и екстерним рачуновођама дао инструкције за спровођење плаћања износа од 587.238,39 евра у корист туженог другог реда почетком 2023. године, без обавештавања тужиоца, као већинског члана Друштва;

iii. Потписао "одлуке о исплати дивиденде" у корист туженог другог реда, без било каквог законског овлашћења или одлуке скупштине Друштва, која је једини орган Друштва надлежан за доношење одлуке о расподели добити у складу са чл. 200 ЗПД-а;

iv. Дозволио спровођење горе описаних плаћања у корист туженог другог реда, иако је био свестан да имовинско стање Друштва не дозвољава исплату остварене добити Друштва у периоду између 2019. и 2022. године члановима Друштва, при чему о томе није обавестио скупштину Друштва;

v. Пропустио да обезбеди прибављање одобрења скупштине Друштва за располагање имовином велике вредности, иако му је било познато да је вредност плаћања у корист туженог другог реда изнад 30% укупне књиговодствене вредности имовине Друштва, сходно одредби чл. 470 ЗПД-а;

vi. Континуирано предузимао све напред наведене радње, знајући да исте нису у складу са одредбама ЗПД-а и оснивачког акта Друштва, ради остварења намере да туженом другог реда обезбеди повраћај његовог улога у Друштво, што је забрањено одредбом чл. 60 ЗПД-а.

Предметне околности описане у претходним деловима тужбе указују да је тужени првог реда поступао **очигледно несавесно**, те да је **пропустио да у свом поступању**, као једини директор Друштва, **примени дужне стандарде пажње** који би омогућили правилно и законито вођење послова Друштва, у интересу истог, супротно чл. 63 ЗПД-а.

Тужени првог реда је злоупотребио свој положај директора Друштва, ради омогућавања стицања незаконите и неосноване користи за своје повезано лице, тј. за туженог другог реда, а последично и за самог себе (јер је исти већински власник и директор туженог другог реда), наневши тиме штету тужиоцу, јер истом није обезбедио плаћање сразмерног износа добити која му следује, као већинском члану Друштва, при чему у Друштву тренутно не постоје расположива средства за то, било кроз расподелу добити или ликвидационог остатка Друштва.

О степену несавесности поступања туженог првог реда говори и чињеница да су све предметне радње извршене без обавештавања тужиоца, што само по себи представља повреду посебних дужности из чл. 65 и 66 ЗПД-а, о чему ће више речи бити у наставку тужбе.

б) Тужени првог и другог реда су повредили дужност обавештавања и прибављања одобрења ради предузимања правни радњи и закључена правних послова са Друштвом, у којима имају лични интерес, сходно чл. 65 и 66 ЗПД-а.

Како је то већ детаљније образложено у претходним тачкама тужбе, тужени првог реда, као ни тужени другог реда, нису обавестили тужиоца о постојању личног интереса у случајевима: (i) исплате износа од 587.238,39 евра од стране Друштва, у корист туженог другог реда, и (ii) закључења Првог, Другог и Трећег уговора о пословној сарадњи и повезаног плаћања укупног износа 454.595,69 евра од стране Друштва, у корист туженог другог реда.

Тужени такође нису прибавили неопходна одобрења тужиоца за предузимање описаних правних радњи, односно за закључење описаних правних послова.

61. Тужилац указује да одредба чл. 65 ЗПД-а предвиђа да су директор, као и члан друштва са значајним учешћем у капиталу, дужни да, у случајевима када друштво има само једног директора, скупштину друштва обавесте о постојању личног интереса (или интереса са њима повезаног

M 10272322 3
191336344 MATTEK

лица) у правном послу који друштво закључује, односно правној радњи коју друштво предузима. Поменуто обавештење мора да садржи нарочито врсту, односно правну природу правног посла или радње, детаљан опис предмета правног посла или радње, вредност, односно цену предмета правног посла или правне радње, рок за извршење, плаћање и слично, као и све релсвантне чињенице о природи и обиму личног интереса.

Закон јасно предвиђа да се сматра да постоји лични интерес лица наведених изнад, између осталог, у случају (i) закључивања правног посла између друштва и тог лица (или са њим повезаног лица), или (ii) правне радње коју друштво предузима према том лицу (или према са њим повезаним лицем).

У описаној ситуацији, поред достављања обавештења скупштини друштва, неопходно је, између осталог, у складу са чл. 66 ЗПД-а, прибавити и посебно одобрење свих чланова друштва који немају лични интерес у вези са одређеном правном радњом/правним послом.

62. Тужени првог реда и тужени другог реда су повезана лица у смислу чл. 62 ЗПД-а, како је то већ образложено у претходним деловима тужбе, у складу са чињеницом да је тужени првог реда већински члан и директор туженог другог реда.

Самим тим, оба тужена су имала лични интерес у случају (i) предузимања правних радњи Друштва које су довеле до исплате износа од 587.238,39 евра у корист туженог другог реда, супротно одредбама ЗПД-а и оснивачког акта Друштва, као и у случају (ii) закључења Првог, Другог и Трећег уговора о пословној сарадњи и накнадног плаћања укупног износа од 454.595,69 евра од стране Друштва, у корист туженог другог реда.

Тужени нису ни на који начин обавестили скупштину Друштва, односно тужиоца, као већинског члана Друштва који није имао лични интерес у горе наведеним правним радњама и правним пословима, о намери Друштва да предузме спорне правне радње према туженом другог реда, односно да закључи спорне правне послове са туженим другог реда.

Такође, тужилац није одобрио ниједну од горе наведених правних радњи, односно правних послова који су довели до плаћања значајног новчаног износа у корист туженог другог реда, нити су тужени тражили, односно уопште покушали да такво одобрење прибаве од тужиоца.

63. Сходно напред наведеном, неспорно је да су, у конкретном случају, тужени повредили своје посебне дужности и правила о одобравању послова у којима постоји лични интерес, у смислу чл. 65 и 66 ЗПД-а, јер исти нису били власни да исходују предузимање горе описаних правних радњи Друштва, односно закључење раније поменутих правних послова између Друштва и туженог другог реда, без примене правила и процедура предвиђених законом.

Стога су тужени одговорни тужиоцу за штету коју су му проузроковали због повреда својих посебних дужности према Друштву, а која штета се огледа у непостојању сразмерних плаћања тужиоцу, као већинском члану Друштва, те у очигледној дискрепанци између износа новца које је тужени другог реда, као мањински члан Друштва, примио од Друштва по основу свог удела (чија је вредност незаконито умањена поступањем тужених), и износа новца које је тужилац, као већински члан Друштва, примио по истом основу, о чему ће више речи бити у наставку тужбе.

в) Тужени су солидарно одговорни за накнаду штете тужиоцу.

Као последица повреде својих посебних дужности према Друштву, у својству директора и члана Друштва са значајним учешћем у капиталу истог, тужени су тужиоцу заједно проузроковали значајну финансијску штету, за коју исти одговарају солидарно, у складу са одредбом чл. 206 Закона о облигационим односима.

Штета проузрокована тужиоцу се огледа превасходно у чињеници да тужилац није од Друштва примио упоредиве износе новца које је примао мањински члан у периоду од више година, као и у чињеници да тужилац сада није у могућности да оствари своја права из већинског удела у капиталу Друштва, односно да оствари право на добит која му следује, било расподелом добити, или у форми ликвидационог остатка Друштва, јер је имовина Друштва неповратно умањена и очекује се искључиво даље умањење исте. Самим тим, штета за тужиоца се, истовремено, огледа и у чињеници да је вредност његовог већинског удела тужиоца у Друштву битно умањена због недозвољених радњи тужених, које су проузроковале значајно умањење имовине Друштва.

в1. Појашњења ради, тужилац указује да је, у периоду од оснивања Друштва, дана 6. априла 2017. године, па до дана подношења тужбе, исти, као већински члан Друштва са уделом у Друштву који представља 51% основног капитала истог, примио само једну исплату на име расподеле добити од Друштва, и то у јуну 2023. године, у износу од 143.055,02 евра, тј. у противвредности од 16.770.354,30 динара.

Доказ 19: Потврда о пријему износа од 143.055,02 евра од стране тужиоца, у фотокопији

Са друге стране, тужени другог реда, иако мањински члан Друштва са уделом који представља 49% основног капитала истог, од Друштва је примио најмање:

(a) **587.238,39** евра, у фебруару и марту 2023. године; и

(b) **454.595,69** евра, у периоду од априла 2017. године, све до јуна 2023. године,

без знања и одобрења тужиоца, како је то детаљније објашњено у претходним тачкама тужбе.

Самим тим, тужени другог реда је примио од Друштва најмање износ од 1.041.834,08 евра у периоду од оснивања истог, по основу исплата које нису имале упориште у законским прописима и оснивачком акту Друштва, односно које нису биле засноване на правним радњама и правним пословима предузетим/закљученим у складу са императивним законским одредбама, те које представљају резултат повреде посебних дужности тужених према Друштву.

Доказ: Увид у Доказ 16

в2. Сходно напред наведеном, очигледна је несразмера између укупних исплата које су тужилац, са једне стране, и тужени другог реда, са друге стране, као чланови Друштва, примили од Друштва, по основу њихових удела у Друштву, те тужилац сматра да је обим штете коју је тужилац претрпео као резултат незаконитих и недозвољених радњи туженог првог реда и туженог другог реда, очигледан.

Наиме, тужилац је од Друштва, по основу свог удела од 51% у основном капиталу Друштва, до сада примио износ од 143.055,02 евра, док је тужени другог реда, по основу свог удела од 49% у основном капиталу Друштва и неодобрених правних послова са Друштвом, до сада примио износ од укупно 1.041.834,08 евра.

Сабирањем предметних износа, добија се укупан износ од 1.184.889,10 евра, који износ, посматран као новац расположив за расподелу члановима Друштва, која се морала вршити у сразмери са њиховим уделима у Друштву, требало је да буде расподељен на следећи начин:

(a) 604.293,44 евра у корист тужиоца;

(b) 580.595,66 евра у корист туженог другог реда.

Самим тим, како је тужени другог реда од Друштва примио износ од чак 1.041.834,08 евра, а не износ од 580.595,66 евра, то је јасно да је тужени другог реда примио чак 461.238,42 евра више од износа који би му евентуално припадао по основу његовог удела у Друштву, да је на законит и исправан начин вршена расподела добити Друштва, односно да новац и имовина Друштва нису претходно били незаконито "извучени" из Друштва, а у корист туженог другог реда.

Стога, предметни износ од 461.238,42 евра представља управо износ разлике новца који је тужилац требало да прими од Друштва по основу свог удела у Друштву, те истовремено и најмањи износ незаконитог умањења вредности већинског удела тужиоца у Друштву, а самим тим и износ штете коју је тужилац претрпео због незаконитих радњи туженог првог и другог реда, услед повреда њихових посебних дужности према Друштву и других законских прописа.

Доказ: Вештачење вештака економско-финансијске струке на околност висине штете коју је тужилац претрпео

О размери несавесног поступања тужених нарочито указује чињеница да би износ преостале нето имовине Друштва, чак и уколико би исти могао да се у целости расподели тужиоцу (што, наравно, ни правно, ни фактички није могуће), био недовољан да "покрије" висину штете проузроковане тужиоцу, тј. висину новца који тужени другог реда у сваком случају није имао право да прими.

* * *

Самим тим, у складу са околностима наведеним у претходним деловима тужбе неспорно је да тужилац има право да потражује накнаду штете од тужених по горе наведеним основима, због чега предлаже да суд, сходно чл. 78 ЗПД-а, по спроведеном поступку, донесе следећу:

M 16272322 3
191336346 MATTER

П Р Е С У Д У

I. **ОБАВЕЗУЈУ СЕ** тужени: (i) **Mario Plazibat**, рођен 24. фебруара 1972. године, ул. Барбат 694, Барбат, Хрватска, држављанин Хрватске, са бројем пасоша 20365210, и (ii) **METAL ELEMENT d.o.o. za usluge**, ул. Кузминечка 8, Загреб, Хрватска, чији је матични број: 080794559, да тужиоцу **BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH**, ул. Gruberstrasse 2-4, Линц, Аустрија, чији је матични број FN 151556 b, солидарно исплате износ од **461.238,42 евра**, у динарској противвредности према средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са затезном каматом од дана доспелости потраживања, до исплате, а све у року од 8 дана од дана правноснажности ове пресуде, под претњом принудног извршења;

II. **ОБАВЕЗУЈУ СЕ** тужени да солидарно плате тужиоцу све трошкове овог парничног поступка у року од 8 дана од дана правоснажности ове пресуде под претњом принудног извршења.

* * *

Тужилац, у складу са чл. 447 и 448 Закона о извршењу и обезбеђењу (**"ЗИО"**), заједно са тужбом, подноси следећи:

ПРЕДЛОГ
ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ ПРИВРЕМЕНЕ МЕРЕ ОБЕЗБЕЂЕЊА ТУЖИОЧЕВОГ ПОТРАЖИВАЊА

Сходно чл. 449 Закона о извршењу и обезбеђењу, **новчано** потраживање повериоца може бити обезбеђено привременом мером под условом да се постојање потраживања **учини вероватним**, уз указивање на постојање тзв. **опасности по потраживање**, у смислу предметног члана закона.

Тужилац је, у претходним деловима тужбе, доказао вероватност свог новчаног потраживања на име накнаде штете према туженима, које постоји као последица повреде посебних дужности тужених према Друштву, те поступањем супротно одредбама ЗПД-а и оснивачког акта Друштва, у висини од најмање **461.238,42 евра**, те које новчано потраживање до тренутка подношења овог предлога није измирено од стране тужених. Прецизније речено, тужилац је доказао да су, као последица незаконитих радњи тужених, предузетих у супротности са њиховим дужностима према Друштву, у корист туженог другог реда извршена значајна плаћања од стране Друштва, чиме је тужиоцу проузрокована штета, за коју тужилац има право да тражи накнаду од тужених, сходно одредби чл. 78 ЗПД-а.

Истовремено, тужилац сматра да постоји очигледна и озбиљна опасност по његово потраживање, односно могућност намирења истог од тужених, која је осведочена у ранијем понашању тужених, који су показали очигледан немар и недостатак намере да поштују

позитивне прописе Републике Србије, све у циљу "извлачења" новца из Друштва, а на штету тужиоца.

Доказ: Увид у претходне делове тужбе и приложене доказе уз тужбу

Како је једина позната имовина туженог другог реда у Републици Србији управо удео у Друштву који представља 49% основног капитала истог, док, са друге стране, тужени првог реда нема никакву познату имовину у Републици Србији, то тужилац сматра да је очигледно да постоји опасност да ће, без привремене мере, тужени осујетити или знатно отежати наплату потраживања тиме што ће своју имовину или средства отуђити, прикрити или на други начин истима располагати.

Такође, опреза ради, тужилац наглашава да у складу са чл. 449 ст. 5 Закона о извршењу и обезбеђењу, извршни поверилац **није дужан** да докаже опасност по потраживање ако учини вероватним да (i) извршни дужник може због привремене мере **претрпети само незнатну штету** или (ii) да **потраживање треба да се испуни у иностранству**.

У конкретном случају, природа претежног дела привремене мере чије одређивање тражи тужилац, туженом другог реда **не наноси било какву штету**. Наиме, постојање привремене мере забране отуђења удела у Друштву у сваком случају не би нанело било какву штету туженом другог реда, већ би служило искључиво очувању вредности имовине туженог другог реда, што је у интересу и тужиоца и тужених.

Осим тога, потраживање тужиоца према туженима представља потраживање које се има исплатити тужиоцу, привредном друштву из Аустрије, од стране тужених, од којих је један држављанин Републике Хрватске са пребивалиштем у Хрватској, а други привредно друштво са седиштем у Хрватској, те је **јасно да се потраживање треба испунити у иностранству**.

Такође, чл. 450 Закона о извршењу и обезбеђењу предвиђа **законску претпоставку постојања опасности по новчано потраживање**, између осталог, ако потраживање треба да се **испуни у иностранству**, па и кад је за извршење надлежан домаћи суд.

Стога, тужилац указује да, сходно императивној законској норми, **није ни дужан да доказује постојање опасности по своје потраживање**, те да су испуњени сви законом предвиђени услови за одређивање предложене привремене мере обезбеђења потраживања тужиоца.

* * *

Сходно напред наведеном, тужилац сматра да су испуњени сви законски услови из Закона о извршењу и обезбеђењу за одређивање привремене мере обезбеђења којом би суд онемогућио несавесно располагање имовином туженог другог реда.

Тужилац додатно указује да, у складу са наводима изнад, у којима је исти указао на раније несавесно понашање тужених, тужилац би **могао претрпети ненадокнадиву, односно тешко надокнадиву штету**, уколико би се туженима дозволило да наставе са својим активностима и евентуално отуђењем, односно оптерећењем или било којим другим располагањем уделом који тужени другог реда има у Друштву, те тужилац предлаже да суд,

у циљу отклањања опасности од тешког угрожавања права тужиоца, **пре достављања ове тужбе и предлога туженима, у складу са чл. 424 ст. 1 тач. 1 Закона о извршењу и обезбеђењу**, без одлагања, а најкасније у року од осам дана, сходно чл. 15 ст. 3 Закона о извршењу и обезбеђењу, донесе следеће:

РЕШЕЊЕ

I. **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** привремена мера обезбеђења новчаног потраживања тужиоца **BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH**, ул. Gruberstrasse 2-4, Линц, Аустрија, чији је матични број FN 151556 b, према туженом другог реда **METAL ELEMENT d.o.o. za usluge**, ул. Кузминечка 8, Загреб, Хрватска, чији је матични број: 080794559, у висини од **461.238,42 евра**, у динарској противвредности према средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са затезном каматом од дана доспелости потраживања, до исплате, па се **ЗАБРАЊУЈЕ** туженом другог реда, **METAL ELEMENT d.o.o. za usluge**, да отуђи, односно на било који начин оптерети свој удео који представља 49% основног капитала друштва "Belmet društvo sa ograničenom odgovornošću za trgovinu i usluge Beograd-Novi Beograd", са регистрованим седиштем на адреси Јурија Гагарина 151А, спрат 2, бр. стана 110, чији је матични број 21279471.

II. Привремена мера се има уписати у виду забележбе при надлежном регистру Агенције за привредне регистре.

III. Привремена мера се има спровести од стране јавног извршитеља Михаила (Бранислав) Драговића, са седиштем у Београду, Кнегиње Зорке 2, спрат IV/4, решење о именовању 740-08-00574/2012-22 од 9. маја 2012. године, именован за подручје насловног суда.

IV. Привремена мера важи до истека рока од 30 дана од дана правноснажног окончања парничног поступка који тужилац води против туженог другог реда пред Привредним судом у Београду.

V. Жалба не одлаже извршење решења.

* * *

Београд, 19. децембар 2023. године.

АДВОКАТ
Александар С. Ристић
БЕОГРАД, Булевар Михаила Пупина

За тужиоца

адвокат Александар Ристић

Трошковник:

- састав тужбе и предлога за обезбеђење 139.860,00 динара, по АТ
- судске таксе, по одмерењу суда, у складу са ТТ
- награде и накнаде трошкова јавног извршитеља

PREVODILAC
HRVATSKI

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ **S4 (ЗПП / обавештење)**

11000 Б Е О Г Р А Д

Ул. Масарикова бр. 2

ПОШТАНСКИ ПРЕГРАДАК 583

Пословни број _____

Врста пошиљке и број прилога **40. П-6325/2023** **ДОПИС ОД 11.04.2025. ГОДИНЕ, ЗАМОЛНИЦА ОД 11.04.2025. ГОДИНЕ ,ТУЖБА СА ПРИЛОЗИМА ОД 19.12.2023. ГОДИНЕ *2 И РЕШЕЊЕ СА НАЛОГОМ ЗА ОДГОВОР НА ТУЖБУ ОД 25.12.2023. ГОДИНЕ*2 И ДОСТАВНИЦА 2**

Ев. _____ **E.**

Адреса _____

REPUBLIKA SRBIJA MINISTARSTVO PRAVDE SEKTOR ZA NORMATIVNE POSLOVE I MEĐUNARODNU SARADNJU ODELJENJE ZA MEĐUNARODNU PRAVNU POMOĆ

NEMANJINA BR. 22-26

SRBIJA **1 1 0 0 0** **BEOGRAD**

РЕОН | | | | АДРЕСНИ КОД | | | | | | |

Република Србија
Привредни суд у Београду
11000 Београд
Ул. Масарикова бр. 2

Ознака списа _____

Ев _____

ОБАВЕШТЕЊЕ

Име и презиме лица: _____
(попуњава суд)

Својство лица у поступку: _____
(попуњава суд)

Датум и час када је покушано достављање: _____
(попуњава достављач)

Адреса: _____
(попуњава суд)

Напомена: Обавештавамо Вас да је за Вас приспело писмено. Како приликом доставе нисте затечени на означеној адреси, писмено је враћено у суд и можете га преузети у року од 30 дана од дана остављања овог обавештења, у канцеларији број _____ суда у _____ (попуњава суд), радним данима у периоду од 8,00 до 15,00 сати. Обавештавамо Вас да ће копија писмена бити истакнута на огласној табли суда. По протеку рока од 30 дана од када Вам је остављено ово обавештење сматраће се да је достављање извршено.

_____
Потпис достављача

Република Србија
Привредни суд у Београду
11000 Београд
Ул. Масарикова бр. 2

Ознака списа _____

Ев _____

ОБАВЕШТЕЊЕ

Име и презиме лица: _____
(попуњава суд)

Својство лица у поступку: _____
(попуњава суд)

Датум и час када је покушано достављање: _____
(попуњава достављач)

Адреса: _____
(попуњава суд)

Напомена: Обавештавамо Вас да је за Вас приспело писмено. Како приликом доставе нисте затечени на означеној адреси, писмено је враћено у суд и можете га преузети у року од 30 дана од дана остављања овог обавештења, у канцеларији број _____ суда у _____ (попуњава суд), радним данима у периоду од 8,00 до 15,00 сати. Обавештавамо Вас да ће копија писмена бити истакнута на огласној табли суда. По протеку рока од 30 дана од када Вам је остављено ово обавештење сматраће се да је достављање извршено.

_____
Потпис достављача

S4

u cilju otklanjanja opasnosti od teškog ugrožavanja prava tužitelja, **prije dostavljanja ove tužbe i prijedloga tuženicima, u skladu sa čl. 424. st. 1 toč. 1 Zakona o izvršenju i obezbeđenju**, bez odgode, a najkasnije u roku od osam dana, shodno čl. 15. st. 3 Zakona o izvršenju i obezbeđenju, donese sljedeće:

RJEŠENJE

I. **ODREĐUJE SE** privremena mjera osiguranja novčane tražbine tužitelja **BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH**, ul. Gruberstrasse 2-4, Linz, Austrija, čiji je matični broj FN 151556 b, prema drugotuženiku **METAL ELEMENT d.o.o. za usluge**, ul. Kuzminečka 8, Zagreb, Hrvatska, čiji je matični broj: 080794559, u visini od **461.238,42 eura**, u dinarskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Narodne banke Srbije na dan isplate, sa zateznom kamatom od dana dospjelosti tražbine, do isplate, pa se **ZABRANJUJE** drugotuženiku, **METAL ELEMENT d.o.o. za usluge**, da otuđi, odnosno na bilo koji način optereti svoj udio koji predstavlja 49% temeljnog kapitala društva "Belmet društvo sa ograničenom odgovornošću za trgovinu i usluge Beograd-Novi Beograd", ca registriranim sjedištem na adresi Jurija Gagarina 151A, sprat 2, br. stana 110, čiji je matični broj 21279471.

II. Privremena mjera se ima upisati u vidu zabilježbe pri nadležnom registru Agencije za gospodarske registre.

III. Privremena mjera ima se provesti od strane javnog izvršitelja Mihaila (Branislav) Dragovića, sa sjedištem u Beogradu, Kneginje Zorke 2, kat IV/4, rješenje o imenovanju 740-08-00574/2012-22 od 9. maja 2012. godine, imenovan za područje naslovnog suda.

IV. Privremena mjera vrijedi do isteka roka od 30 dana od dana pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji tužitelj vodi protiv drugotuženika pred Privrednim sudom u Beogradu.

V. Žalba ne odgađa izvršenje rešenja.

Beograd, 19. prosinca 2023. godine.

odvjetnik Aleksandar Ristić

otisak pečata i potpis odvjetnika Aleksandra Ristića

Troškovnik:

- sastav tužbe i prijedloga za osiguranje 139.860,00 dinara, po AT
- sudske pristojbe, po odmjerenju suda, u skladu sa TT
- nagrade i naknade troškova javnog izvršitelja

KRAJ PRIJEVODA

Da je ovaj prijevod u potpunosti vjeran izvorniku na srpskome jeziku svojim pečatom i potpisom potvrđuje sudski prevoditelj za hrvatski jezik temeljem rješenja Pokrajinskog tajništva za propise, upravu i nacionalne manjine kl. 101-74-00025-2003/11 od 13. studenog 2003. godine

Ur. br: 228-I/2024
U Novom Sadu, 17.01.2024.

Vesna Rašetić
sudski prevoditelj za hrvatski jezik

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Veternik - Novi Sad
SUDSKI PREVODITELJ ZA HRVATSKI JEZIK

pozitivne propise Republike Srbije, sve u cilju "izvlačenja" novca iz Društva, a na štetu tužitelja.

Dokaz: Uvid u prethodne dijelove tužbe i priložene dokaze uz tužbu

Kako je jedina poznata imovina drugotuženika u Republici Srbiji upravo udio u Društvu koji predstavlja 49% temeljnog kapitala istog, dok, sa druge strane, prvotuženik nema nikakvu poznatu imovinu u Republici Srbiji, to tužitelj smatra da je očigledno postojanje opasnosti da će, bez privremene mjere, tuženici osujetiti ili znatno otežati naplatu tražbine time što će svoju imovinu ili sredstva otuđiti, prikriti ili na drugi način istima raspolagati.

Također, opreza radi, tužitelj naglašava da u skladu sa čl. 449. st. 5 Zakona o izvršenju i obezbeđenju, izvršni vjerovnik **nije dužan** dokazati opasnost po potraživanje ako učini vjerojatnim da (i) izvršni dužnik može zbog privremene mjere pretrpjeti samo **neznatnu štetu** ili (ii) **da se tražbina treba ispuniti u inozemstvu.**

U konkretnom slučaju, narav pretežnog djela privremene mjere čije određivanje traži tužitelj, drugotuženiku **ne nanosi bilo kakvu štetu**. Naime, postojanje privremene mjere zabrane otuđenja udjela u Društvu u svakom slučaju ne bi nanijelo bilo kakvu štetu drugotuženiku, već bi služilo isključivo očuvanju vrijednosti imovine drugotuženika, što je u interesu i tužitelja i tuženih.

Osim toga, tražbina tužitelja prema tuženicima predstavlja tražbinu koje se ima isplatiti tužitelju, trgovačkom društvu iz Austrije, od strane tuženika, od kojih je jedan državljanin Republike Hrvatske s prebivalištem u Hrvatskoj, a drugi trgovačko društvo sa sjedištem u Hrvatskoj, te je **jasno da se tražbinu treba ispuniti u inozemstvu.**

Također, čl. 450. Zakona o izvršenju i obezbeđenju predviđa **zakonsku pretpostavku postojanja opasnosti po novčanu tražbinu**, između ostalog, ako se tražbina treba ispuniti u inozemstvu, pa i kad je za izvršenje nadležan domaći sud.

Stoga, tužitelj ukazuje da, shodno imperativnoj zakonskoj normi, **nije ni dužan dokazivati postojanje opasnosti po svoju tražbinu**, te da su ispunjeni svi zakonom predviđeni uvjeti za određivanje predložene privremene mjere osiguranja tražbine tužitelja.

Sukladno naprijed navedenom, tužitelj smatra da su ispunjeni svi zakonski uvjeti iz Zakona o izvršenju i obezbeđenju za određivanje privremene mjere osiguranja kojom bi sud onemogućio nesavjesno raspolaganje imovinom drugotuženika.

Tužitelj dodatno ukazuje da, u skladu sa navodima iznad, u kojima je isti ukazao na ranije nesavjesno ponašanje tuženika, tužitelj bi mogao pretrpjeti nenadoknadivu, odnosno teško nadoknadivu štetu, ukoliko bi se tuženicima dozvolilo nastaviti sa svojim aktivnostima i eventualno otuđenjem, odnosno opterećenjem ili bilo kojim drugim raspolaganjem udjelom koji drugotuženik ima u Društvu, te tužitelj predlaže da sud,

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Veternik - Novi Sad
SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK

PRESUDU

I. **DUŽNI SU** tuženici: (i) **Mario Plazibat**, rođen 24. veljače 1972. godine, ul. Barbat 694, Barbat, Hrvatska, državljanin Hrvatske, s brojem putovnice 20365210, i (ii) **METAL ELEMENT d.o.o. za usluge**, ul. Kuzminečka 8, Zagreb, Hrvatska, čiji je matični broj: 080794559, tužitelju **BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH**, ul. Gruberstrasse 2- 4, Linz, Austrija, čiji je matični broj FN 151556 b, solidarno isplatiti iznos od **461.238,42 eura**, u dinarskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Narodne banke Srbije na dan isplate, sa zateznom kamatom od dana dospjelosti tražbine, do isplate, a sve u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ove presude, pod prijetnjom ovrhe;

II. **DUŽNI SU** tuženici solidarno platiti tužitelju sve troškove ovoga parničnog postupka u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ove presude pod prijetnjom ovrhe.

***

Tužitelj, u skladu sa čl. 447. i 448. Zakona o izvršenju i obezbeđenju ("ZIO"), zajedno sa tužbom, podnosi sljedeći:

PRIJEDLOG

ZA ODREĐIVANJE PRIVREMENE MJERE OSIGURANJA TUŽITELJEVE TRAŽBINE

Sukladno čl. 449. Zakona o izvršenju i obezbeđenju, novčana tražbina vjerovnika može biti osigurana privremenom mjerom pod uvjetom da se postojanje tražbine **učini vjerojatnim**, uz ukazivanje na postojanje tzv. **opasnosti po tražbinu**, u smislu predmetnog članka zakona.

Tužitelj je, u prethodnim dijelovima tužbe, dokazao vjerojatnost svoje novčanog tražbine na ime naknade štete prema tuženicima, koje postoji kao posljedica povrede posebnih dužnosti tuženika prema Društvu, te postupanjem suprotno odredbama ZPD-a i osnivačkog akta Društva, u visini od najmanje **461.238,42** eura, te koja novčana tražbina do trenutka podnošenja ovoga prijedloga nije podmirena od strane tuženika. Preciznije rečeno, tužitelj je dokazao da su, kao posljedica nezakonitih radnji tuženika, poduzetih u suprotnosti sa njihovim dužnostima prema Društvu, u korist drugotuženika obavljena značajna plaćanja od strane Društva, čime je tužitelju prouzročena šteta, za koju tužitelj ima pravo potraživati naknadu od tuženika, sukladno odredbi čl. 78. ZPD-a.

Istovremeno, tužitelj smatra da postoji očigledna i ozbiljna opasnost po njegovu tražbinu, odnosno mogućnost namirenja istog od tuženika, koja je osvjedočena u ranijem ponašanju tuženika, koji su pokazali očiglednu nemarnost i nedostatak namjere poštovati

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Vršnjak - Novi Sad
SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK

Naime, tužitelj je od Društva, po osnovi svojega udjela od 51% u temeljnom kapitalu Društva, do sada primio iznos od 143.055,02 eura, dok je drugotuženik, po osnovi svojega udjela od 49% u temeljnom kapitalu Društva i neodobrenih pravnih poslova s Društvom, do sada primio iznos od ukupno 1.041.834,08 eura.

Zbrajanjem predmetnih iznosa, dobiva se ukupan iznos od 1.184.889,10 eura, koji iznos, promatran kao novac raspoloživ za raspodjelu članovima Društva, koja se morala vršiti razmjerno njihovim udjelima u Društvu, trebao je biti raspodijeljen na sljedeći način:

(a) 604,293,44 eura u korist tužitelja;

(b) 580.595,66 eura u korist drugotuženika.

Samim tim, kako je drugotuženik od Društva primio iznos od čak 1.041.834,08 eura, a ne iznos od 580.595,66 eura, to je jasno da je drugotuženik primio čak 461.238,42 eura više od iznosa koji bi mu eventualno pripadao po osnovi njegova udjela u Društvu, da je na zakonit i ispravan način vršena raspodjela dobiti Društva, odnosno da novac i imovina Društva nisu prethodno bili nezakonito "izvučeni" iz Društva, a u korist drugotuženika.

Stoga, predmetni iznos od 461.238,42 eura predstavlja upravo iznos razlike novca koji je tužitelj trebao primiti od Društva po osnovi svojega udjela u Društvu, te istovremeno i najmanji iznos nezakonitog umanjenja vrijednosti većinskog udjela tužitelja u Društvu, a samim tim i iznos štete koju je tužitelj pretrpio zbog nezakonitih radnji tuženika prvog i drugog reda, uslijed povreda njihovih posebnih dužnosti prema Društvu i drugih zakonskih propisa.

Dokaz: Vještačenje vještaka ekonomsko-financijske struke na okolnost visine štete koju je tužitelj pretrpio

O razmjerima nesavjesnog postupanja tuženika naročito ukazuje činjenica da bi iznos preostale neto imovine Društva, čak i ukoliko bi se isti mogao da u cijelosti raspodijeliti tužitelju (što, naravno, ni pravno, ni faktično nije moguće), bio nedovoljan da "pokrije" visinu štete prouzročene tužitelju, tj. visinu novca koji drugotuženik u svakom slučaju nije imao pravo primiti.

***

Samim tim, u skladu sa okolnostima navedenim u prethodnim dijelovima tužbe neprijeporno je da tužitelj ima pravo potraživati naknadu štete od tuženih po gore navedenim osnovama, zbog čega predlaže da sud, shodno čl. 78. ZPD-a, po provedenom postupku, donese sljedeću:

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Vesnik - Novi Sad

c) Tuženici su solidarno odgovorni za naknadu štete tužitelju.

Kao posljedica povrede svojih posebnih dužnosti prema Društvu, u svojstvu direktora i člana Društva sa značajnim udjelom u kapitalu istog, tuženici su tužitelju zajedno prouzročili značajnu financijsku štetu, za koju isti odgovaraju solidarno, u skladu sa odredbom čl. 206. Zakona o obligacionim odnosima.

Šteta prouzročena tužitelju se očituje prvenstveno u činjenici da tužitelj nije od Društva primio usporedive iznose novca koje je primao manjinski član u razdoblju od više godina, kao i u činjenici da tužitelj sada nije u mogućnosti ostvariti svoja prava iz većinskog udjela u kapitalu Društva, odnosno ostvariti pravo na dobit koja mu slijedi, bilo raspodjelom dobiti, ili u obliku likvidacijskog ostatka Društva, jer je imovina Društva nepovratno umanjena i očekuje se isključivo daljnje umanjenje iste. Samim tim, šteta za tužitelja se, istovremeno, ogleda i u činjenici da je vrijednost njegovog većinskog udjela tužitelja u Društvu bitno umanjena zbog nedozvoljenih radnji tuženika, koje su prouzročile značajno umanjenje imovine Društva.

c1. Pojašnjenja radi, tužitelj ukazuje da je, u razdoblju od osnivanja Društva, dana 6. travnja 2017. godine, pa do dana podnošenja tužbe, isti, kao većinski član Društva s udjelom u Društvu koji predstavlja 51% temeljnog kapitala istog, primio samo jednu isplatu na ime raspodjele dobiti od Društva, i to u lipnju 2023. godine, u iznosu od 143.055,02 eura, tj. u protuvrijednosti od 16.770.354,30 dinara.

Dokaz 19: Potvrda o primitku iznosa od 143.055,02 eura od strane tužitelja, u preslici

S druge strane, drugotuženik, iako manjinski član Društva s udjelom koji predstavlja 49% osnovnog kapitala istog, od Društva primio je najmanje:

(a) **587.238,39** eura, u veljači i ožujku 2023. godine; i

(b) **454.595,69 eura**, u razdoblju od travnja 2017. godine, sve do lipnja 2023. godine,

bez znanja i odobrenja tužitelja, kako je to detaljnije objašnjeno u prethodnim točkama tužbe.

Samim tim, drugotuženik je primio od Društva najmanje iznos od 1.041.834,08 eura u razdoblju od osnivanja istog, po osnovi isplata koje nisu imale potporu u zakonskim propisima i osnivačkom aktu Društva, odnosno koje nisu bile zasnovane na pravnim radnjama i pravnim poslovima poduzetim/sklopljenim u skladu s prisilnim zakonskim odredbama, te koje predstavljaju rezultat povrede posebnih dužnosti tuženika prema Društvu.

Dokaz: Uvid u Dokaz 16

c2. Sukladno naprijed navedenom, očigledan je nerazmjer između ukupnih isplata koje su tužitelj, s jedne strane, i drugotuženik, s druge strane, kao članovi Društva, primili od Društva, po osnovi njihovih udjela u Društvu, te tužitelj smatra da je opseg štete koju je tužitelj pretrpio kao rezultat nezakonitih i nedozvoljenih radnji prvotuženika i drugotuženika, očigledan.

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Veternik - Novi Sad
SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK

osobe) u pravnom poslu koji društvo sklapa, odnosno pravnoj radnji koju društvo poduzima. Spomenuto obavještenje mora sadržavati naročito vrstu, odnosno pravnu narav pravnog posla ili radnje, detaljan opis predmeta pravnog posla ili radnje, vrijednost, odnosno cijenu predmeta pravnog posla ili pravne radnje, rok za izvršenje, plaćanje i slično, kao i sve relevantne činjenice o naravi i opsegu osobnog interesa.

Zakon jasno predviđa da se smatra da postoji osobi interes osoba navedenih iznad, između ostalog, u slučaju (i) zaključivanja pravnog posla između društva i te osobe (ili sa njom povezane osobe), ili (ii) pravne radnje koju društvo poduzima prema toj osobi (ili prema s njim povezanoj osobi).

U opisanoj situaciji, pored dostavljanja obavijesti skupštini društva, neophodno je, između ostalog, u skladu sa čl. 66. ZPD-a, pribaviti i posebno odobrenje svih članova društva koji nemaju osobni interes u svezi sa određenom pravnom radnjom/pravnim poslom.

b2. Prvotuženik i drugotuženik su povezane osobe u smislu čl. 62. ZPD-a, kako je to već obrazloženo u prethodnim dijelovima tužbe, u skladu sa činjenicom da je prvotuženik većinski član i direktor drugotuženika.

Samim tim, oba tuženika su imala osobni interes u slučaju (i) poduzimanja pravnih radnji Društva koje su dovele do isplate iznosa od 587.238,39 eura u korist drugotuženika, suprotno odredbama ZPD-a i osnivačkog akta Društva, kao i u slučaju (ii) sklapanja Prvog, Drugog i Trećeg ugovora o poslovnoj suradnji i naknadnog plaćanja ukupnog iznosa od 454.595,69 eura od strane Društva, u korist drugotuženika.

Tuženici nisu ni na koji način obavijestili skupštinu Društva, odnosno tužitelja, kao većinskog člana Društva koji nije imao osobni interes u gore navedenim pravnim radnjama i pravnim poslovima, o namjeri Društva da poduzme sporne pravne radnje prema drugotuženiku, odnosno da sklopi sporne pravne poslove sa drugotuženikom.

Također, tužitelj nije odobrio nijednu od gore navedenih pravnih radnji, odnosno pravnih poslova koji su doveli do plaćanja značajnog novčanog iznosa u korist drugotuženika, niti su tuženi tražili, odnosno uopće pokušali da takvo odobrenje pribave od tužitelja.

b3. Sukladno naprijed navedenom, neprijeporno je da su, u konkretnom slučaju, tuženi povrijedili svoje posebne dužnosti i pravila o odobravanju poslova u kojima postoji osobni interes, u smislu čl. 65. i 66. ZPD-a, jer isti nisu bili ovlašteni ishoditi poduzimanje gore opisanih pravnih radnji Društva, odnosno sklapanje ranije spomenutih pravnih poslova između Društva i drugotuženika, bez primjene pravila i procedura predviđenih zakonom.

Stoga su tuženici odgovorni tužitelju za štetu koju su mu prouzročili zbog povreda svojih posebnih dužnosti prema Društvu, a koja šteta se ogleda u nepostojanju razmjernih plaćanja tužitelju, kao većinskom članu Društva, te u očiglednoj diskrepanciji između iznosa novca koje je drugotuženik, kao manjinski član Društva, primio od Društva po osnovu svog udjela (čija je vrijednost nezakonito umanjena postupanjem tuženika), i iznosa novca koje je tužitelj, kao većinski član Društva, primio po istoj osnovi, o čemu će više riječi biti u nastavku tužbe.

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Vetemik - Novi Sad
SUDSKI PREVODITELJ HRVATSKI JEZIK

iv. Dopustio provedbu gore opisanih plaćanja u korist drugotuženika, iako je bio svjestan da imovinsko stanje Društva ne dozvoljava isplatu ostvarene dobiti Društva u razdoblju između 2019. i 2022. godine članovima Društva, pri čemu o tome nije obavijestio skupštinu Društva;

v. Propustio osigurati pribavljanje odobrenja skupštine Društva za raspolaganje imovinom velike vrijednosti, iako mu je bilo poznato da je vrijednost plaćanja u korist drugotuženika iznad 30% ukupne knjigovodstvene vrijednosti imovine Društva, sukladno odredbi čl. 470. ZPD-a;

vi. Kontinuirano poduzimao sve naprijed navedene radnje, znajući da iste nisu u skladu sa odredbama ZPD-a i osnivačkog akta Društva, radi ostvarenja namjere da drugotuženiku omogući povrat njegovog uloga u Društvo, što je zabranjeno odredbom čl. 60. ZPD- a.

Predmetne okolnosti opisane u prethodnim dijelovima tužbe ukazuju da je prvotuženik postupao **očigledno nesavjesno**, te da je **propustio u svojemu postupanju**, kao jedini direktor Društva, primijeniti dužne standarde pažnje koji bi omogućili pravilno i zakonito vođenje poslova Društva, u interesu istog, suprotno čl. 63. ZPD-a.

Prvotuženik je zlouporabio svoj položaj direktora Društva, radi omogućavanja stjecanja nezakonite i neosnovane koristi za svoju povezanu osobu, tj. za drugotuženika, a posljedično i za samog sebe (jer je isti većinski vlasnik i direktor drugotuženika), nanijevši time štetu tužitelju, jer istom nije omogućio plaćanje razmjernog iznosa dobiti koja mu slijedi, kao većinskom članu Društva, pri čemu u Društvu trenutno ne postoje raspoloživa sredstva za to, bilo kroz raspodjelu dobiti ili likvidacijskog ostatka Društva.

O stupnju nesavjesnosti postupanja prvotuženika govori i činjenica da su sve predmetne radnje izvršene bez obavještavanja tužitelja, što samo po sebi predstavlja povredu posebnih dužnosti iz čl. 65. i 66. ZPD-a, o čemu će više riječi biti u nastavku tužbe.

b) Prvotuženik i drugotuženik povrijedili su dužnost obavještavanja i pribavljanja odobrenja radi poduzimanja pravni radnji i sklapanja pravnih poslova s Društvom, u kojima imaju osobni interes, sukladno čl. 65. i 66. ZPD-a.

Kako je to već detaljnije obrazloženo u prethodnim točkama tužbe, prvotuženik, kao ni drugotuženik, nisu obavijestili tužitelja o postojanju osobnog interesa u slučajevima:
(i) isplate iznosa od 587.238,39 eura od strane Društva, u korist drugotuženika, i
(ii) sklapanja Prvog, Drugog i Trećeg ugovora o poslovnoj suradnji i povezanog plaćanja ukupnog iznosa 454.595,69 eura od strane Društva, u korist drugotuženika.

Tuženici također nisu pribavili neophodna odobrenja tužitelja za poduzimanje opisanih pravnih radnji, odnosno za sklapanje opisanih pravnih poslova.

b1. Tužitelj ukazuje da odredba čl. 65. ZPD-a predviđa da su direktor, kao i član društva sa značajnim udjelom u kapitalu, dužni da, u slučajevima kada društvo ima samo jednog direktora, skupštinu društva obavijestiti o postojanju osobnog interesa (ili interesa s njima povezane

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Veternik - Novi Sad
SUDSKI PREVODITELJ ZA HRVATSKI JEZIK

U svezi sa time, spomenuto plaćanje Društva moralo je biti odobreno od strane skupštine Društva, i to tročetvrtinskom većinom glasova svih članova Društva (ista većina je bila predviđena i osnivačkim aktom Društva za donošenje odluke o raspodjeli dobiti).

Međutim, kako je to tužitelj već detaljnije objasnio u prethodnim dijelovima tužbe, ne samo da skupština Društva nije donijela odluku kojom se odobrava vršenje predmetnog plaćanja, bilo po osnovi isplate dobiti, bilo po osnovi odobravanja raspolaganja imovinom velike vrijednosti, već tužitelj nije bio ni obaviješten o predmetnom plaćanju Društva u korist drugotuženika.

U svezi sa naprijed navedenim, tužitelj ukazuje da čl. 472. ZPD-a definira posljedicu povrede odredaba o raspolaganju imovinom velike vrijednosti, te, između ostalog, predviđa da član društva koji ima najmanje 5% udjela u društvu može podnijeti tužbu za naknadu štete protiv direktora društva, ukoliko je došlo do raspolaganja imovinom društva velike vrijednosti bez odluke skupštine o odobrenju istog, te predmetna okolnost predstavlja još jedan temelj za naknadu štete tužitelju od strane prvotuženika.

a5. Kako su gore opisana plaćanja Društva izvršena u korist drugotuženika bila suprotna izričitim zakonskim odredbama, odnosno suprotne odredbama osnivačkog akta Društva, može se zaključiti da je cilj i svrha istih bila zapravo namjera prvotuženika da drugotuženiku (a time neizravno i sebi, kao većinskom članu drugotuženika), osigura povrat svojega uloga u Društvo.

Međutim, poduzimanje radnji u cilju provođenja povrata uloga članu društva, suprotno odredbama zakona, izričito je zabranjeno odredbom čl. 60. ZPD-a, te su sve predmetne pravne radnje i svi pravni poslovi Društva nastali u svezi sa spomenutim transakcijama ništetni, te tuženici, kao nesavjesne strane u predmetnom pravnom poslu, ne mogu zadržati koristi ostvarene po osnovi predmetnih pravnih radnji/pravnih poslova.

a6. Imajući u vidu naprijed navedeno, tužitelj smatra očiglednim da je prvotuženik, kao direktor Društva, postupao nesavjesno, u suprotnosti sa standardom pažnje dobrog gospodarstvenika, i protivno interesima Društva, kada je:

i. Potpisao Prvi, Drugi i Treći ugovor o poslovnoj suradnji između Društva i drugotuženika, bez obavještavanja tužitelja i bez dobivanja odobrenja skupštine Društva, čime je drugotuženiku neosnovano omogućio stjecanje iznosa od najmanje 454.595,69 eura, u višegodišnjem razdoblju, na temelju nepreciziranih "usluga" za koje ne postoje materijalni dokazi da su ikada pružene;

ii. Zaposlenicima Društva i eksternim računovođama dao instrukcije za provođenje plaćanja iznosa od 587.238,39 eura u korist drugotuženika početkom 2023. godine, bez obavještavanja tužitelja, kao većinskog člana Društva;

iii. Potpisao "odluke o isplati dividende" u korist drugotuženika, bez bilo kakvog zakonskog ovlaštenja ili odluke skupštine Društva, koja je jedini organ Društva nadležan za donošenje odluke o raspodjeli dobiti u skladu sa čl. 200. ZPD-a;

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Veternik - Novi Sad
SUDSKI PREVODITELJ HRVATSKI JEZIK

Dokaz 17: Osnivački akt Društva, u preslici

Također, u čl. 14. osnivačkog akta Društva predviđeno je da se ovlaštenja i djelokrug rada skupštine Društva uređuju odredbama ZPD-a, što je uostalom i obveza Društva.

U svezi sa time, tužitelj ukazuje da čl. 200.st. 1 toč. 23 ZPD-a jasno predviđa da skupština Društva daje odobrenje na pravne poslove u kojima postoji osobni interes, sukladno odredbi čl. 66. ZPD-a, koje odobrenje skupštine Društva nije postojalo kada su između Društva i drugotuženika sklopljeni Prvi, Drugi i Treći ugovor o poslovnoj suradnji.

Samim tim, ni plaćanja Društva obavljena po osnovi predmetnih pravnih poslova u korist drugotuženika, za usluge čije se pružanje ne može dokazati, nisu mogla biti zakonita, imajući u vidu citirane odredbe ZPD-a, kojih okolnosti je prvotuženik, kao direktor Društva, bio svjestan.

a3. Osim toga, čl. 184. st. 2 ZPD-a jasno predviđa obvezu direktora, kojem je poznato da se imovinsko stanje društva zbog gubitaka ili smanjenja vrijednosti temeljnog kapitala značajno i ne samo privremeno pogoršalo, da o tome obavijesti skupštinu, koja posljedično ima obvezu iz raspodjele dobiti isključiti dobit u visini nastalog smanjenja imovine društva.

U konkretnom slučaju, kako imovina Društva nije bila dovoljna da omogući isplate ostvarene dobiti u razdoblju između 2019. i 2022. godine, u korist oba člana Društva, to je jasno da je direktor povrijedio i predmetnu obvezu da zvanično obavijesti skupštinu Društva o bitnim promjenama financijskog položaja Društva.

U tom pogledu, čl. 184. st. 3 ZPD-a predviđa da je direktor odgovoran članovima i vjerovnicima društva za štetu koja nastane uslijed izvršene raspodjele dobiti, što predstavlja dodatnu osnovu odgovornosti prvotuženika prema tužitelju za naknadu prouzročene štete.

a3. Također, tužitelj ističe da je plaćanje iznosa od 587.238.39 eura od strane Društva drugotuženiku početkom 2023. godine, bilo podložno i primjeni pravila o raspolaganju imovinom velike vrijednosti, u smislu čl. 470. ZPD-a.

Naime, predmetno plaćanje, koje je obavljeno bez odluke skupštine Društva o raspodjeli dobiti, isključivo u korist manjinskog člana Društva, imalo je vrijednost veću od 30% od knjigovodstvene vrijednosti ukupne imovine Društva iskazane u posljednjem godišnjem računu dobiti i gubitka (za 2022. godinu). Vrijednost ukupne imovine Društva na dan 31. prosinca 2022. godine, prema objavljenim financijskim izvještajima Društva, iznosila je približno 185.628.000 dinara, dok je dinarska protuvrijednost iznosa od 587.238,39 eura približno 69.000.000 dinara, što predstavlja okvirno 37% vrijednosti ukupne imovine (aktive) Društva.

Dokaz 18: Bilanca stanja Društva na dan 31. prosinca 2022. godine

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Vetemik - Novi Sad
SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK

a1. Tužitelj napominje da je direktor društva s ograničenom odgovornošću, sukladno odredbama ZPD-a, dužan poslove društva voditi u skladu sa osnivačkim aktom i odlukama skupštine, te brinuti o usklađenosti poslovanja društva sa zakonom i drugim propisima, kao i pridržavati se obveza i dužnosti predviđenih drugim pozitivnim propisima Republike Srbije.

Predmetne dužnosti direktora su naročito izražene u svjetlu okolnosti da isti, kao zakonski zastupnik društva sa ograničenom odgovornošću, ima neograničen i sveobuhvatan pristup svim informacijama i dokumentima od značaja za položaj i poslovanje društva, jer je isti zadužen za uredno vođenje poslovnih knjiga društva, sastavljanje financijskih izvještaja, izvještavanje skupštine, itd.

Zakon o privrednim društvima također definira da se pod pažnjom dobrog gospodarstvenika podrazumijeva stupanj pažnje s kojom bi postupala razumna pažljiva osoba koja bi posjedovala znanje, vještine i iskustvo koje bi se osnovano moglo očekivati za obnašanje dužnosti (u ovom slučaju) direktora u društvu. Pažnja dobrog gospodarstvenika predstavlja posebno definiran, viši pravni standard pažnje, koji je direktor dužan primijeniti u izvršavanju svojih poslova, odnosno njegova subjektivna odgovornost za postupanje cijeni se u odnosu na stroža pravila i načela kojih se je isti dužan pridržavati u obnašanju dužnosti direktora.

U svezi sa time, objektivno promatrano, razumno pažljiv direktor Društva, kao zakonski zastupnik istog, ima potpuno znanje o stanju ukupne imovine i obveza društva, kao i pravo i ovlaštenje raspolaganja sredstvima na novčanim računima društva, te isti ne može, i ne bi dopustio otuđenje značajnog dijela imovine Društva u korist manjinskog člana Društva, bez bilo kakvog obavještavanja većinskog člana Društva o tome, odnosno bez bilo kakvog ovlaštenja skupštine Društva za takvo postupanje. Istovremeno, savjestan i razumno pažljiv direktor Društva, ne bi potpisao više različitih ugovora o "poslovno-tehničkoj suradnji" s manjinskim članom Društva, čiji je on većinski član i direktor, na temelju kojih ugovora se Društvo obvezuje da svojoj povezanoj osobi obavlja redovite mjesečne uplate na temelju neodređenih i nespecificiranih usluga, za koje ne postoje pisani dokazi da su uopće ikad pružene, niti u čemu se iste sastoje.

U konkretnom slučaju, jasno je da prvotuženik nije postupao u razumnom uvjerenju da djeluje u najboljem interesu Društva, jer je očigledno da isti uopće nije postupao u interesu Društva, već u svom osobnom interesu, putem interesa drugotuženika, čiji je prvotuženik većinski član i direktor.

a2. Povrede dužnosti pažnje potvrđuje činjenica su sva različita plaćanja u korist drugotuženika izvršena u suprotnosti sa čl. 182. ZPD-a, koji predviđa da Društvo može vršiti isplatu dobiti svojim članovima, kao i druga plaćanja po bilo kojoj osnovi, **isključivo u skladu sa osnivačkim aktom i odredbama ZPD-a o ograničenjima plaćanja.**

U svezi sa time, tužitelj ukazuje da je u čl. 16. st. 2 toč. 4 osnivačkog akta Društva, jasno predviđeno da je za raspodjelu dobiti Društva potrebno donošenje odluke skupštine Društva, tročetvrtinskom većinom glasova svih članova skupštine Društva, koja većina nije postojala, niti je bilo kakva odluka u svezi sa time donesena, kada je Društvo, po inicijativi prvotuženika, sprovelo plaćanje iznosa od 587.238,39 eura u korist drugotuženika.

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Veternik - Novi Sad
SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK

Stoga, analognom primjenom čl. 26. st. 2. i 42. Zakona o parničnom postupku, jasno je da je sud Republike Srbije, koji je u svakom slučaju nadležan za odlučivanje o tužbi protiv drugotuženika, nadležan po gore navedenoj osnovi i za odlučivanje o dijelu tužbe koja se tiče prvotuženika, koji se s drugotuženikom nalazi u svojstvu materijalnog suparničara.

b3. Opreza radi, tužitelj dodatno ističe i da, sukladno pravilu čl. 26. st. 2 Zakona o parničnom postupku, nadležnost sudova Republike Srbije za odlučivanje o zahtjevu tužitelja postoji i prema odredbi čl. 7. ZPD-a, koja predviđa da u sporovima koji proizlaze iz spomenutog zakona, nadležan je sud određen zakonom kojim se uređuje nadležnost sudova prema sjedištu trgovačkog društva, osim ako je ZPD-om predviđena mjesna nadležnost drugoga suda.

Sjedište ciljnog Društva, prema kome su tuženici povrijedili svoje posebne dužnosti predviđene odredbama ZPD-a, čime su isti prouzročili štetu tužitelju, koji svoje pravo na podnošenje tužbe crpi iz odredbe čl. 78. ZPD-a, nalazi se u Beogradu, te je jasno da, sukladno odredbi čl. 7. ZPD-a koja se odnosi na "sporove koji proistječu" iz istog zakona, i po ovoj osnovi postoji nadležnost suda Republike Srbije za odlučivanje o tužbi tužitelja.

c) Čl. 27. st. 1 toč. 1 Zakona o uređenju sudova predviđa stvarnu nadležnost Privrednog suda u sporovima između trgovačkih društava, uključujući i situacije kada je u sporu jedna od strana fizička osoba koja je sa strankom u odnosu materijalnog suparničarstva. Također, čl. 27. st. 1 toč. 3 istoga zakona predviđa stvarnu nadležnost Privrednog suda u sporovima koji proizlaze iz primjene Zakona o privrednim društvima.

Oba predmetna uvjeta su ispunjena, zbog čega je tužitelj ovu tužbu podnio Privrednom sudu u Beogradu, kao apsolutno, stvarno i mjesno nadležnom sudu za odlučivanje u ovom sporu.

2.2 Osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja.

Kako je to već objašnjeno u prethodnim dijelovima tužbe, tražbina tužitelja prema tuženiku sadržana je u zahtjevu za naknadu štete prouzročene tužitelju, u skladu sa čl. 78. ZPD-a, od strane prvotuženika, kao direktora Društva, odnosno od strane drugotuženika, kao manjinskog člana Društva sa značajnim udjelom u kapitalu istog, a sukladno činjenici da su isti, između ostalog, povrijedili svoje posebne dužnosti prema Društvu predviđene čl. 63., 65. i 66. ZPD-a.

a) Prvotuženik je povrijedio dužnost pažnje iz čl. 63. ZPD-a.

Prvotuženik je, u svojstvu jedinog direktora Društva, s ovlasti samostalnog zastupanja Društva, bez ograničenja u zastupanju u razdoblju od osnivanja Društva do početka travnja 2023. godine, bio dužan izvršavati svoje poslove savjesno, s pažnjom dobrog gospodarstvenika, u razumnom uvjerenju da djeluje u najboljem interesu Društva.

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Veternik - Novi Sad
SUDSKI PREVODITELJ ZA HRVATSKI JEZIK

putem kojih je prvotuženik, neizravno, ostvarivao značajnu imovinsku korist u razdoblju od približno šest godina.

Slijedom naprijed navedenog, razvidno je da su radnje prvotuženika, kao i postupanje drugotuženika, čiji je prvotuženik većinski član i direktor, te koji je bio nesavjestan, protivne zakonima Republike Srbije, te da su iste poduzete uz povrede posebnih dužnosti prvotuženika i drugotuženika prema Društvu, a kao posljedica čega je nastala izravna šteta za tužitelja, kao većinskog člana Društva.

Stoga, prvotuženik i drugotuženik dužni su tužitelju nadoknaditi prouzročenu štetu, o čemu će više riječi biti u nastavku.

2. NADLEŽNOST SUDA REPUBLIKE SRBIJE ZA ODLUČIVANJE I PRAVNI TEMELJ TRAŽBINE TUŽITELJA

2.1 Nadležnost suda Republike Srbije za odlučivanje.

Tužitelj tužbu podnosi Privrednom sudu u Beogradu, kao stvarno i mjesno nadležnom sudu Republike Srbije, u skladu s relevantnim odredbama Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja, Zakona o parničnom postupku, Zakona o uređenju sudova, te ZPD- a.

a) Čl. 53. Zakona o rješavanju sukoba zakona sa propisima drugih zemalja navodi da u sporovima o odgovornosti za štetu, nadležnost suda Republike Srbije postoji, između ostalog, ako je šteta nastala na teritoriju Republike Srbije.

Kao što je to vidljivo iz sadržaja točke 1. ove tužbe, štetne radnje prvotuženika i drugotuženika, u vidu povrede svojih posebnih dužnosti prema Društvu, predviđenih ZPD-om, poduzete su u Republici Srbiji, tj. Beogradu, gdje se nalazi mjesto sjedišta Društva, kao i bankovni računi Društva s kojih su vršena nezakonita plaćanja. Istovremeno, štetne posljedice koje su nastale kao rezultat štetnih prvotuženika i drugotuženika, koja se očituju u neisplati razmjernog dijela novčanih plaćanja tužitelju, kao većinskom članu Društva, od strane Društva, te umanjenje vrijednosti udjela tužitelja u Društvu, do kojega je došlo radnjama tuženika, nastupilo je u Republici Srbiji.

Stoga su sudovi Republike Srbije nadležni za odlučivanje u ovom postupku koji se vodi po tužbi većinskog člana Društva za naknadu štete, prouzročeno povredom posebnih dužnosti direktora i člana sa značajnim udjelom u kapitalu Društva iz Beograda.

b) b1. Tužitelj dodatno ukazuje i da drugotuženik posjeduje imovinu u Republici Srbiji, u vidu udjela u temeljnom kapitalu Društva, te sukladno čl. 54. Zakona o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja, nadležnost suda Republike Srbije prema drugotuženiku postoji i po ovoj osnovi, jer tužitelj podnosi tužbu u kojoj je sadržan imovinskopravni zahtjev za naknadu štete.

b2. U svezi s naprijed navedenim, tužitelj ukazuje i da čl. 26. st. 2 Zakona o parničnom postupku predviđa da ako u zakonu ili međunarodnom ugovoru nema izričite odredbe o nadležnosti domaćeg suda za određenu vrstu sporova, domaći sud je nadležan za suđenje u toj vrsti sporova i ako njegova nadležnost proizlazi iz odredaba zakona o mjesnoj nadležnosti domaćeg suda. U svezi sa tim, čl. 42. Zakona o parničnom postupku predviđa da ako je jednom tužbom tuženo više osoba, u smislu čl. 205. st. 1 toč. 1 Zakona o parničnom postupku (tj. ako je tužba podnesena protiv tzv. "materijalnih" suparničara, kod kojih prava, odnosno obveze proistječu iz iste činjenične i pravne osnove, što je ovdje neprijeporno slučaj), nadležan je sud koji je mjesno nadležan za jednog od tuženika.

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
SUDSKI PREVODITELJ ZA HRVATSKI JEZIK

Nakon toga, sklopljen je i drugi Ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji između istih strana i s istim potpisnicima, dana 14. siječnja 2018. godine (**"Drugi ugovor o poslovnoj suradnji"**). Drugi ugovor o poslovnoj suradnji je za predmet također, kao i Prvi ugovor o poslovnoj suradnji, imao "unaprjeđenje i proširenje poslova u području trgovine metalima, metalnom robom i opremom", po kojoj se osnovi Društvo obvezalo prema drugotuženiku da mu isplaćuje mjesečne iznose od 4.500 eura, bez poreza na dodanu vrijednost, u dinarskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Narodne banke Srbije na dan izdavanja računa. Dana 23. srpnja 2018. godine, Drugi ugovor o poslovnoj suradnji je izmijenjen aneksom istog, kojim je predviđena dodatna naknada za drugotuženika, koju je Društvo trebalo isplatiti, i to u visini od najmanje 3% od neto ostvarene dobiti Društva na kraju svake poslovne godine.

Dokaz 14: Drugi ugovor o poslovnoj suradnji od 14. siječnja 2018. godine, s aneksom od 23. srpnja 2018. godine, u preslici

Također, prvotuženik je, u svojstvu direktora Društva, u ime i za račun istog, potpisao i treći Ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji s drugotuženikom, dana 1. srpnja 2020. godine (**"Treći ugovor o poslovnoj suradnji"**), čiji je predmet bila poslovna suradnja strana radi "unaprjeđenja i proširenja prodaje u području trgovine na tržištima Hrvatske i Slovenije, asortimana proizvoda poduzeća Greenvvood Industry, Linz, Austrija." U svezi sa time, Društvo se obvezalo drugotuženiku da mu isplaćuje mjesečne iznose od 2.000 eura, bez poreza na dodanu vrijednost, u dinarskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Narodne banke Srbije na dan izdavanja računa.

Dokaz 15: Treći ugovor o poslovnoj suradnji od 1. srpnja 2020. godine, u preslici

Tuženici nisu obavijestili tužitelja o činjenici sklapanja gore opisanih ugovora između Društva i drugotuženika, koje je prvotuženik, u svojstvu direktora Društva, potpisao, niti je tužitelj dao svoje odobrenje za sklapanje predmetnih pravnih poslova. Također, tužitelj nije svjestan kakve "usluge" je drugotuženik pružao tužitelju, jer za takve usluge, osim pisanih računa koje je drugotuženik ispostavljao Društvu, ne postoje bilo kakvi drugi pisani dokazi, te tužitelj smatra da nikakve "usluge" drugotuženika zapravo nisu niti postojale.

Po osnovi podataka dostupnih u računovodstvenoj evidenciji Društva, Društvo je, u razdoblju od sklapanja Prvog ugovora o poslovnoj suradnji, u travnju 2017. godine, sve do lipnja 2023. godine, po osnovi Prvog, Drugog i Trećeg ugovora o poslovnoj suradnji, isplatilo drugotuženiku iznos od 53.585.322,24 dinara, odnosno iznos u protuvrijednosti od 454.595,69 eura.

Dokaz 16: Izvadak iz analitičke računovodstvene kartice Društva s podacima o plaćanjima u korist drugotuženika po osnovi gore opisanih pravnih poslova, u preslici

Stoga, tužitelj vjeruje da je prava svrha predmetnih pravnih poslova bila "izvlačenje" dobiti ostvarene od strane Društva u korist drugotuženika (neizravno i prvotuženika), te da su isplate Društva u korist drugotuženika jamačno utjecale na okolnost da Društvo ne raspolaže dovoljnim novčanim sredstvima koja bi se iskoristila za isplatu tužitelju razmjernog dijela dobiti Društva ostvarenog u razdoblju između 2019. i 2022. godine.

1.9 Gore opisanim postupanjem, prvotuženik i drugotuženik su, bez znanja i odobrenja tužitelja, kao većinskog člana Društva, omogućili poduzimanje pravnih radnji Društva u korist drugotuženika, kao i sklapanje pravnih poslova između Društva i drugotuženika,

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK VESNA RAŠETIĆ Vršnjak-Novi Sad

Samim tim, trenutno stanje neto imovine Društva (ukupna imovina Društva umanjena za obveze istog), uzimajući u obzir približnu trenutnu tržišnu vrijednost zaliha robe Društva, a pod pretpostavkom da će Društvo uspeti dobiti povrat više plaćenog poreza na dobit pravnih osoba od države (što predstavlja neizvjesnu buduću okolnost), približno iznosi 296.160 eura.

Dokaz 10: Prikaz aktualnog stanja imovine Društva, sačinjen od strane eksternih računovođa Društva, s pratećim izvadcima iz računovodstvene evidencije

Dokaz: Uvid u spise predmeta P. 5726/22 pred Privrednim sudom u Beogradu

Dokaz: Po potrebi vještačenje vještaka ekonomsko-financijske struke na okolnost trenutnog stanja imovine Društva

Osim toga, Društvo trenutno nema zaposlenike i ne bavi se bilo kakvom poslovnom djelatnošću, s obzirom na okolnost da je bilo namjeravano pokretanje postupka likvidacije Društva tijekom 2023. godine, prije nego što je tužitelj doznao sa zloupotrebe tuženika u svezi sa imovinom Društva, te je jasno da se u predstojećem razdoblju ne može očekivati bilo kakvo uvećanje imovine Društva, već upravo suprotno, dodatno smanjenje iste.

Dokaz 11: Izjava g. Tsimafei Zaitsau-a, od dana 7. prosinca 2023. godine, u preslici; po potrebi saslušanje svjedoka na gore navedene okolnosti

Stoga, i pored činjenice da je, prema podacima iz redovitih financijskih izvještaja Društva za razdoblje između 2019. i 2022. godine, Društvo ostvarilo ukupnu dobit u iznosu od približno 148.384.000 dinara (približno 1.257.500 eura), Društvo zapravo nije raspolagalo financijskim sredstvima za isplatu iznosa od čak 587.238,39 eura samo jednom (i to manjinskom) članu Društva, početkom 2023. godine. Predmetna okolnost se jasno vidi iz činjenice da Društvo ne raspolaže dovoljnim novčanim sredstvima kojima bi se tužitelju, kao većinskom članu Društva, koji ima udio od 51% u temeljnom kapitalu Društva, mogla isplatiti slična imovinska vrijednost, odnosno protuvrijednost iznosa od 51% ostvarene dobiti Društva u razdoblju od 2019. do 2022. godine (približno 641.070 eura), bilo kroz raspodjelu dobiti Društva, ili likvidacijskog ostatka istog, u slučaju likvidacije, te su obim zlouporabe prava tuženika i razmjere "izvlačenja" sredstava iz Društvo vrlo jasne.

Dokaz 12: Redoviti godišnji financijski izvještaji (računi dobiti i gubitka) Društva za 2019, 2020, 2021. i 2022. godinu, u preslici

1.8 Kao potencijalni odgovor na pitanje zbog čega Društvo nije raspolagalo cjelokupnim iznosom ostvarene Dobiti u prethodnom razdoblju, tužitelj ukazuje da je prvotuženik, dana 14. travnja 2017. godine, postupajući u ime i za račun Društva, kao jedini direktor istog, sklopio s drugotuženikom Ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji (**"Prvi ugovor o poslovnoj suradnji"**) čiji predmet je bilo "unaprjeđenje i proširenje poslova u području trgovine metalima, metalnom robom i opremom", po osnovi kojega Prvog ugovora o poslovnoj suradnji, Društvo se obvezalo da drugotuženiku na mjesečnoj razini isplaćuje iznos od 3.500 eura, bez poreza na dodanu vrijednost, u dinarskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Narodne banke Srbije na dan izdavanja računa.

Dokaz 13: Prvi ugovor o poslovnoj suradnji od 14. aprila 2017. godine, u preslici.

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK VESNA RAŠETIĆ Veternik - Novi Sad SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK

direktor drugotuženika, zbog čega je drugotuženik u cijelosti bio svjestan položaja u kome se Društvo nalazi, te neosnovanosti plaćanja izvršenih od strane Društva koje je prvotuženik ishodio, a koje je drugotuženik primio.

Pored činjenice da predmetna plaćanja nemaju svoj osnovu u pozitivnim propisima Republike Srbije, niti u odredbama osnivačkog akta Društva, tužitelj ukazuje i da iznos novca koji je isplaćen drugotuženiku nije imao opravdanje u financijskom stanju Društva. Naime, Društvo nije raspolagalo dovoljnim iznosom novčanih sredstava kako bi se predmetna plaćanja, nazvana "isplatom dividende", opravdala prema oba člana Društva.

Preciznije rečeno, iako je prvotuženik, u "odlukama o isplati dividende", isplatu iznosa od 587.238,39 eura pokušao "opravdati" navodima da se radi o iznosu od 49% ostvarene dobiti Društva u razdoblju od 2019. do 2022. godine, novčani iznosi ostvarene dobiti iz spomenutih poslovnih godina nisu bili rezervirani, niti izdvojeni, radi kasnije isplate članovima Društva, te Društvo nije imalo na raspolaganju predmetni novac.

Umjesto toga, tužitelj pretpostavlja da je dobit ostvarena poslovanjem od 2019. do 2022. godine, te prikazana u financijskim izvještajima Društva za spomenute poslovne godine, zasigurno korištena za financiranje poslovanja i operativnih aktivnosti Društva, kao i dijelom za nedozvoljena plaćanja Društva u korist drugotuženika (o čemu će više riječi biti u tački 1.8 tužbe).

U svezi s naprijed navedenim, tužitelj ukazuje da se trenutno stanje imovine Društva može sumirati kroz sljedeće stavke:

(a) Tražbina Društva prema društvu Alfa Steel d.o.o. Beograd, u visini od 17,559,443.31, što približno iznosi 149.000 eura;

(b) Novčana sredstva na bankovnim računima Društva, u visini od 5.761.605,27 dinara i 3.130 eura, što zajedno približno iznosi 52.000 eura;

(c) Zalihe robe Društva, čija je knjigovodstvena vrijednost, prema posljednjem popisu jednaka iznosu od 11,181,145.96 dinara, što je približno iznosu od 95.000 eura, dok prava, tj. tržišna vrijednost, približno iznosi 55.000 eura;

(d) Više plaćeni iznos poreza na dobit pravnih osoba, čiji je povraćaj od strane države neizvjestan, u visini od 9.393.938,84 dinara, što približno iznosi 80.160 eura.

Istovremeno, gore navedeno stanje imovine Društva opterećeno je potencijalnim dugom Društva prema društvu Tehnorad-Inženjering d.o.o. Kraljevo, u visini od 4.682,337 dinara, tj. približno 40.000 eura, u svezi sa čim se protiv Društva vodi spor pred Privrednim sudom u Beogradu, pod brojem P. 5726/22.

---

2 Društvo Alfa Steel Beograd osnovano je 20. ožujka 2022. godine i njegov jedini član i direktor je g. Tomislava Smrekar, inače osoba koja je ranije bila angažirana kao direktor drugotuženika, zbog čega postoje ozbiljne indicije da su prvotuženik i drugotuženik povrijedili i pravila ZPD-a o zabrani sukoba interesa, iz čl. 69. Zakona, sukladno činjenici da Društvo Alfa Steel d.o.o. Beograd ima istu registriranu djelatnost, te isto registrirano sjedište kao i Društvo, pri čemu je većina robe Društva prenesena društvu Alfa Steel d.o.o. Beograd, koje predmetnu robu još uvijek nije platilo Društvu, uz neizvjesnost buduće naplate istog, zbog čega i postoji opisana nepodmirena tražbina prema društvu Alfa Steel d.o.o. Beograd.

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Vrnjački - Novi Sad

imovine i novca iz Društva, koji je i tužitelj inače imao pravo primiti kroz raspodjelu dobiti Društva, ili bi isti primio kao likvidacijski ostatak, u slučaju likvidacije Društva.

Dokaz 6: Izvadci s računa Društva koji dokazuju provođenje tri posebne uplate u korist drugotuženika u ukupnom iznosu od 587.238,39 eura, dana 27. veljače i 15.ožujka 2023. godine, u preslici

1.4 Predmetna plaćanja u korist drugotuženika izvršena su od strane Društva u skladu sa instrukcijama prvotuženika, koje je isti, putem elektroničkih poruka, davao zaposlenicima u Društvu, odnosno, eksternim računovođama Društva, u cilju omogućavanja stjecanja nezakonite koristi drugotuženika.

Dokaz 7: Elektroničke poruke razmijenjene između prvotuženika, gđe Gordane Bulić, prokurista Društva i gđe Zorice Milekić iz računovodstvene agencije "Diktis knjigovodstvo" d.o.o., u razdoblju između 23. veljače i 14. ožujka 2023. godine, u preslici

1.5 Kao formalno "opravdanje" za obavljanje predmetnih plaćanja, prvotuženik je sam sastavio i potpisao tzv. "odluke o isplati dividende", kojima je predviđena isplata ostvarene dobiti Društva u 2019., 2020., 2021. i 2022. godini, isključivo u korist drugotuženika, iako je isti bio manjinski član Društva, dok nije bilo predviđeno bilo kakvo plaćanje ostvarene dobiti Društva u korist tužitelja, kao većinskog člana Društva.

Dokaz 8: Četiri "odluke o isplati dividende" koje je prvotuženik potpisao dana 23. veljače i 14. ožujka 2023. godine, u preslici

1.6 U uvodima spomenutih "odluka o isplati dividende", navodi se da prvotuženik donosi iste u svojstvu "direktora Društva ... po ovlaštenju koje mu daje skupština Društva".

Prvotuženik nikada nije dobio bilo kakvu punomoć tužitelja za glasovanje, odnosno za donošenje odluka skupštine Društva, u ime i za račun tužitelja, niti je skupština Društva bilo kada donijela odluke o raspodjeli dobiti koje bi opravdale donošenje "odluka o isplati dividende" od strane prvotuženika.

Zapravo, "ovlaštenje" na koje se prvotuženik pozvao, u cilju prikrivanja zloupotrebe svojih ovlasti, jesu dvije odluke skupštine Društva, od 27. listopada 2017. godine i 2. travnja 2019. godine, kojima je prvotuženik imenovan na mjesto predsjednika skupštine Društva, te kojima je potvrđeno ovlaštenje predsjednika skupštine iz čl. 211. st. 4 ZPD-a da potpisuje (ali ne da samostalno donosi) odluke koje donese skupština Društva.

Dokaz 9: Dvije odluke skupštine Društva o imenovanju prvotuženika na mjesto predsjednika skupštine Društva, u preslici

1.7 Kao posljedica predmetnih radnji, iz Društva je, u korist drugotuženika, "izvučena" značajna imovinska cjelina, protivno odredbama ZPD-a i drugim propisima Republike Srbije, a sve na izravnu štetu tužitelja, kao većinskog člana Društva. Tužitelj podsjeća da je prvotuženik, pored obnašanja dužnosti direktora Društva, istovremeno i većinski član i

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Veternik - Novi Sad
SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK

Dokaz 1: Izvadak s internetske stranice Agencije za gospodarske registre, s podacima o članovima Društva

Prvotuženik je trenutno jedan od dva direktora Društva. U razdoblju od osnivanja Društva, dana 6. travnja 2017. godine, do 5. travnja 2023. godine, prvotuženik je bio jedini registrirani direktor Društva, koji je Društvo zastupao samostalno, bez bilo kakvih registriranih ograničenja u zastupanju.

Dokaz 2: Izvadak s internetske stranice Agencije za gospodarske registre, s podacima o direktorima i registriranim promjenama u svezi s direktorima Društva

Dokaz 3: Ostavka prvotuženika na mjesto direktora Društva od 16. ožujka 2023. godine, koja je registrirana pri Agenciji za gospodarske registre 5. travnja 2023. godine

Drugotuženik je manjinski član Društva, s udjelom od 49% u temeljnom kapitalu istog.

Dokaz: Uvid u Dokaz 1

Istovremeno, prvotuženik je većinski član i direktor drugotuženika, odnosno prvotuženik i drugotuženik se smatraju povezanim osobama u smislu čl. 62. Zakona o privrednim društvima Republike Srbije ("ZPD").

Dokaz 4: Potvrda o članovima drugotuženika izdana od strane Trgovačkog suda u Zagrebu, od dana 11. prosinca 2023. godine, u preslici s ovjerovljenim prijevodom na srpski jezik

Dokaz 5: Elektronički izvadak iz trgovačkog registra u Republici Hrvatskoj, sa ovjerovljenim prijevodom na srpski jezik

1.2 Tužitelj podnosi ovu tužbu protiv prvotuženika i drugotuženika u skladu sa čl. 78. ZPD-a, koji predviđa da član trgovačkog društva ima pravo podnijeti tužbu protiv, između ostalog, direktora društva i člana sa značajnim udjelom u kapitalu društva (tj. člana koji ima iznad 25% prava glasa u društvu), za naknadu štete koje mu te osobe prouzroče povredom svojih posebnih dužnosti prema društvu.

U konkretnom slučaju, prvotuženik je, postupajući kao jedini direktor Društva, povrijedio dužnost pažnje predviđenu čl. 63. ZPD-a, odnosno dužnost prijavljivanja poslova i radnji u kojima postoji osobni interes iz čl. 65. i 66. ZPD-a, koju dužnost prijavljivanja poslova i radnji u kojima postoji osobni interes je također povrijedio i drugotuženik, pri čemu su predmetne aktivnosti dovele do izravnog oštećenja prava i interesa tužitelja.

Tuženici su također povrijedili i brojne druge odredbe ZPD-a i osnivačkog akta Društva, o čemu će više riječi biti u nastavku.

1.3 Prvotuženik je, u veljači i ožujku 2023. godine, u razdoblju kada je bio jedini direktor Društva, postupajući nesavjesno, protivno pažnji dobrog gospodarstvenika i očigledno suprotno interesima Društva, na štetu tužitelja, kao većinskog člana Društva, inicirao i ishodio poduzimanje pravnih radnji od strane Društva koje su za posljedicu imale plaćanje iznosa od 587.238,39 eura, tj. iznosa u protuvrijednosti od 68.899.689,99 dinara, u korist drugotuženika, iako za to nije postojao bilo kakav pravni temelj, niti su

spomenute radnje u kojima je postojao osobni interes prvotuženika i drugotuženika prijavljene tužitelju, čime je tužitelj izravno oštećen kao većinski član Društva, jer je na gore opisani način "izvučen" najveći dio

SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK
VESNA RAŠETIĆ
Veternik - Novi Sad
SUDSKI PREVODILAC ZA HRVATSKI JEZIK

Ovjerovljen prijevod sa srpskoga jezika na hrvatski jezik

ODVJETNIK

ALEKSANDAR S.RISTIĆ

BULEVAR MIHAILA PUPINA 6/18, 11000 Beograd
+381 11 3302 000; +381 63 375 093

Otisak prijamnog štambilja Privrednog suda u Beogradu s datumom 19.12.2023.

ŽURNO!

(PRIVREMENA MJERA)

TUŽITELJ:

BELMET HANDELSGESELLSCHAFT GMBH, ul. Gruberstrasse 2-4, Linz, Austrija, čiji je matični broj FN 151556 b, zastupano po direktorima Tsimafei Zaitsau i Henadzi Cherniakou, čiji je opunomoćenik odvjetnik Aleksandar Ristić iz Beograda, ul. Bulevar Mihaila Pupina 6/18, po punomoći u prilogu

TUŽENIK:

1. **MARIO PLAZIBAT,** rođen 24. veljače 1972. godine, ul. Barbat 694, Barbat, Hrvatska, državljanin Hrvatske, s brojem putovnice 203652101
2. **METAL ELEMENT d.o.o. za usluge**, ul. Kuzminečka 8, Zagreb, Hrvatska, čiji je matični broj: 080794559, zastupano po direktorima Mariu Plazibatu i Andriji Kroflinu

TUŽBA

-radi naknade štete-

- s prijedlogom za određivanje privremene mjere osiguranja novčane tražbine -

U 3 primjerka

Priloga: 19 i punomoć za zastupanje

Vrijednost spora: 461.238,42 eura, tj. 54.046.718,84 dinara
prema srednjem tečaju NBS na dan podnošenja tužbe

1. ČINJENIČNI OPIS SPORA

1.1 Tužitelj je većinski član s udjelom od 51% u temeljnom kapitalu trgovačkog društva "Belmet društvo sa ograničenom odgovornošću za trgovinu i usluge Beograd-Novi Beograd", s registriranim sjedištem na adresi Jurija Gagarina 151A, sprat 2, br. stana 110, čiji je matični broj 21279471 ("Društvo")

1 Prijedlog za osiguranje se nalazi na str.16 tužbe